

๕.๒.๒ หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ

- หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ
- หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ (ต่อเนื่อง)
- หลักสูตรปริญญาตรีแบบก้าวหน้าทางวิชาชีพหรือปฏิบัติการ

๕.๓ ภาษาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

- จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย
- จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ
- จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

๕.๔ การรับเข้าศึกษา

- รับเฉพาะนักศึกษาไทย
- รับเฉพาะนักศึกษาต่างประเทศ
- รับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างประเทศ

๕.๕ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

- เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง
- เป็นหลักสูตรความร่วมมือกับสถาบันอื่น

ชื่อสถาบันอื่น.....

๕.๖ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

- ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว
- ให้ปริญญามากกว่า ๑ สาขาวิชา ระบุ.....
- อื่น ๆ ระบุ.....

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒

๖.๒ เวลาที่เริ่มใช้หลักสูตรนี้: ภาคการศึกษา ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

๖.๓ การพิจารณาหลักสูตรจากคณะกรรมการของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการประจำคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์เห็นชอบหลักสูตร ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๖๑ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยนครพนม เห็นชอบหลักสูตร ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

คณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองด้านวิชาการประจำสภามหาวิทยาลัยนครพนม เห็นชอบหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๒ วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สภามหาวิทยาลัยนครพนม อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐาน ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ ปีการศึกษา ๒๕๖๔

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

- ๘.๑ นักวิชาการมนุษยวิทยา
- ๘.๒ นักวิชาการวัฒนธรรม
- ๘.๓ นักเขียน นักสารคดี
- ๘.๔ พัฒนาการ
- ๘.๕ ภัณฑารักษ์
- ๘.๖ มัคคุเทศก์
- ๘.๗ ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม
- ๘.๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

๙. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของ
 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตร
 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ ที่	ชื่อ -นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิปริญญาตรี ชื่อสถาบัน: ปีสำเร็จการศึกษา	จำนวนผลงานทาง วิชาการ ย้อนหลัง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘- พ.ศ.๒๕๖๒)
๑	นายวิสิษฐ์ คิดคำส่วน เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๕๐๐๕-๐๐๕๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ปร.ด. (ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและสาละวินศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: ๒๕๕๗ ศศ.ม. (ปรัชญา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: ๒๕๕๑ ศศ.บ. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: ๒๕๔๗	บทความวิจัย ๔ เรื่อง บทความวิชาการ ๒ เรื่อง
๒	นายณรงค์ฤทธิ์ สุมาลี เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๕๑๔-๐๐๐๐X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	มน.ม. (มานุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: ๒๕๕๑ ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๒	บทความวิจัย ๔ เรื่อง บทความวิชาการ ๓ เรื่อง
๓	นางสาวสิริยาพร สาลีพันธ์ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๘๐๖-๐๐๐๓X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล: ๒๕๕๔ ศป.บ. (นาฏศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๖	บทความวิจัย ๑ เรื่อง บทความวิชาการ ๑ เรื่อง
๔	นางสาวสุภัทรา นพฤทธิ์ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑-๔๐๙๙-๐๐๒๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๔ บธ.บ. (การจัดการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๒	บทความวิจัย ๑ เรื่อง
๕	นายอนุชิต สิงห์สุวรรณ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑-๔๒๙๙-๐๐๐๐X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	อ.ม. (ประวัติศาสตร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร: ๒๕๕๓ ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๘	บทความวิจัย ๒ เรื่อง บทความวิชาการ ๑ เรื่อง

หมายเหตุ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรด้วย

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมาจะเห็นว่าในส่วนของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน (ASEAN) ได้พยายามปรับตัวและเสริมความเข้มแข็งของการรวมกลุ่มกันโดยได้ตกลงที่จะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) ซึ่งจากทิศทางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ทำให้ประเทศไทยเตรียมความพร้อมของทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจต่อประเทศเพื่อนบ้านและปรากฏการณ์รอบตัวอย่างลุ่มลึกมากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมวัฒนธรรมเพื่อแสวงหาแนวทางรองรับทั้งในแง่การสร้างภูมิคุ้มกันป้องกันความเสี่ยงที่มาพร้อมกับโอกาสไปพร้อมกันด้วย ทั้งนี้จึงจะเห็นได้ว่าประเทศไทยเองได้พยายามดำเนินเชิงนโยบายเพื่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทั้งในรูปแบบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่เน้นหลักการพัฒนาประเทศโดยใช้ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” เป็นแนวทางหลัก หรือนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ที่เห็นความสำคัญของเศรษฐกิจที่มีฐานอยู่บนการมูลค่าเพิ่มหรือเศรษฐกิจที่มีฐานอยู่บนข้อมูล (Data-Driven Economy) โดยเน้นการสร้างสรรคและนวัตกรรม เป็นต้น

แนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกเพราะนับตั้งแต่หลังจากสิ้นสุดสงครามเย็นตั้งแต่ทศวรรษ ๒๕๓๐ เป็นต้นมานั้น ได้เกิดศูนย์กลางทางการเมืองและการเงินหลากหลาย (Multiple Financial and Political Node) ขึ้นมาเพื่อแข่งขันและต่อรองกัน กอปรกับแรงสนับสนุนของกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ทำให้รูปแบบของการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมมีความซับซ้อน พลวัตและแตกต่างจากทศวรรษที่ผ่านมา ดังนั้น จึงเป็นเงื่อนไขสำคัญในการเกิดขึ้นของเศรษฐกิจใหม่ (New Economy) ที่มีฐานอยู่บนความรู้และข้อมูลข่าวสารโดยมีเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นกลไกในการขับเคลื่อนและกระตุ้นซึ่งได้ทำให้รูปแบบของเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนไป โดยเฉพาะแนวคิดในการจัดการทรัพยากรหรือ “ทุน” เดิมที่ท้องถิ่นตนเองมีอยู่เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้ได้สูงสุดควบคู่กับความรับผิดชอบต่อสังคมที่เพิ่มมากขึ้นในลักษณะที่เรียกว่าการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ซึ่งมีความโดดเด่นอย่างมากในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา โดยที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (UNCTAD) ได้ให้นิยาม “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ว่าเป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนทรัพย์สินเชิงสร้างสรรค์ (Creative Asset) ซึ่งมีศักยภาพในการสร้างความเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยมีฐานอยู่บนความรู้ สามารถสร้างรายได้ สร้างงาน ขณะเดียวกันยังสามารถสนับสนุนการรวมตัวกันทางสังคม สนับสนุนความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการพัฒนามนุษย์ด้วย เหตุนี้เศรษฐกิจสร้างสรรค์จึงครอบคลุมทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยมีความก้าวหน้าและเติบโตของเทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีการสื่อสารและสารสนเทศ ความต้องการของตลาดและผู้บริโภค รวมทั้งการท่องเที่ยว โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourist) เป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญ ดังนั้น แนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์จึงสะท้อนให้

เห็นบทบาทของวัฒนธรรมในการพัฒนาในลักษณะองค์รวม ทั้งนี้อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ไม่เพียงแต่เป็นสื่อกลางนำเสนอ บอกเล่าเรื่องราวของท้องถิ่นประเทศเพื่อสะท้อนถึงอัตลักษณ์อันโดดเด่นทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์เท่านั้น หากยังสามารถเป็นแหล่งที่มาสำคัญของรายได้เพื่อสร้างความเติบโตให้กับเศรษฐกิจของประเทศและท้องถิ่น กระตุ้นการจ้างงานและการเข้าไปมีส่วนร่วมในเศรษฐกิจโลกเพิ่มมากขึ้นด้วย ทั้งนี้ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจสร้างสรรค์ยังช่วยส่งเสริมสนับสนุนแรงเกาะเกี่ยวผนึกรวมทางสังคม (Social inclusion) ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการพัฒนามนุษย์ในภาพรวมของการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) ได้อีกด้วย

ในกรณีของจังหวัดนครพนมนั้นตั้งอยู่บนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ (Economic Corridors) ที่สามารถเชื่อมโยงติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในพื้นที่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub Regional-GMS.) ได้อย่างสะดวก ทำให้เป็นพื้นที่สำคัญอีกแห่งที่ได้รับเลือกให้รองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่ปรากฏเป็นรูปธรรมคือการสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๓ (นครพนม-คำม่วน) และสามารถใช้ได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นมา ซึ่งได้กลายเป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงภาคอีสานของไทยกับจีนตอนใต้เข้าหากันโดยผ่านเส้นทางถนนหมายเลข R๑๒ และ R๘ โดยเริ่มจากจังหวัดนครพนมไปยังด่านท่าแขก แขวงคำม่วนในฝั่งลาว ก่อนจะวิ่งตัดเข้าเส้นทางหมายเลข R๑A ซึ่งเป็นถนนสายหลักของเวียดนามและสามารถตรงไปที่ด่านผิงเสียง มณฑลกว่างซี ประเทศจีนในระยะทางราว ๘๒๓ กิโลเมตร ซึ่งถือว่าสั้นลงอย่างมาก ทั้งนี้ผลกระทบหลังเปิดใช้สะพานมิตรภาพแห่งที่สามในปีพ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ทำให้การค้าชายแดนเติบโตขึ้นอย่างชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนมีการเปิดใช้สะพานมิตรภาพแห่งที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๕๕) โดยได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘๗ นอกจากนี้จังหวัดนครพนมยังได้รับการเลือกให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ โดยได้ประกาศเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ของ ๒ อำเภอ ๑๓ ตำบลของจังหวัดนครพนม (อำเภอเมืองและอำเภอท่าอุเทน) โดยในระดับจังหวัดนั้นได้มีการเตรียมการและขับเคลื่อนนโยบายต่างๆออกมารองรับ โดยเฉพาะนโยบายสนับสนุนการท่องเที่ยว ดังปรากฏในแผนการเตรียมการพัฒนาเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดนครพนมที่พยายามจะทำให้เป็นเมืองผลิตอาหารปลอดภัย เมืองท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เมืองแห่งการอยู่อาศัยเชิงสุขภาพ เป็นต้น

จากเงื่อนไขของสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีการเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจากการสำรวจสถานะการณ์ทำงานของประชากร พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นมาพบว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในประเทศไทยมีการจ้างงานเป็นจำนวน ๓๓๕,๔๔๓ คนต่อปี คิดเป็นสัดส่วนรวมทั้งสิ้น ๒,๕๘๘,๖๔๘ ล้านคน สูงเป็นอันดับ ๔ รองจากอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม (ร้อยละ ๒๐.๒) อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์ (ร้อยละ ๑๖.๗) และอุตสาหกรรมผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (ร้อยละ ๑๓.๑) ซึ่งการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้น ทำให้ต้องการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น กอปรกับการเติบโตของเศรษฐกิจและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการคมนาคมขนส่ง ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งจากสถานการณ์การท่องเที่ยวของประเทศไทยในปี ๒๕๕๙ พบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศและจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้นในทุกไตรมาส ในจำนวนนี้เป็นรายได้ที่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๖๘ จากปีที่ผ่านมา และรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๙๖ จากปีที่

ผ่านมา โดยรายได้ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงสุด ประกอบด้วยกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสิ่งแวดล้อมและนิเวศ กลุ่มนักท่องเที่ยวทางทะเลและชายหาด กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงการแพทย์และกลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบันประเทศไทยจะมีสถานการศึกษาที่มีการเรียนการสอนหลักสูตรด้านการท่องเที่ยวจำนวน ๑๐๘ แห่ง ซึ่งแบ่งเป็นการสอนในระดับ ปวช./ปวส. จำนวน ๓๑ แห่ง และระดับอุดมศึกษา จำนวน ๗๗ แห่ง แต่เนื่องจากความต้องการบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการยังคงมีปริมาณที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จึงส่งผลให้บุคลากรในด้านนี้ (โดยเฉพาะบุคลากรในระดับกลางและระดับสูงซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศ) ยังคงขาดแคลนอยู่ นอกจากนี้ยังพบว่าสถานการณ์ของแรงงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการจัดการเรียนการสอนด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่เน้น “การจัดการท่องเที่ยว” เป็นหลัก โดยให้ความสำคัญกับการบริหาร การประสานงาน การเป็นผู้ปฏิบัติการและผู้ดำเนินงานในลักษณะของ “ช่างเทคนิค” ที่ยังต้องการความรู้และทักษะที่จำเป็นอีกหลายมิติในการเสริมแรงเพื่อให้สามารถเป็นแรงงานที่มีศักยภาพมากยิ่งขึ้นได้ โดยเฉพาะการเพิ่มในส่วนของมิติและมุมมองแบบนักมานุษยวิทยาที่มองผ่านแว่นของวัฒนธรรมซึ่งมีความละเอียดอ่อน

ดังนั้น จึงมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นและทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป โดยการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มาเป็นสาขาวิชามานุษยวิทยา วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อผลิตบัณฑิตเป็นผู้มีความรอบรู้และลึกซึ้งในด้านมานุษยวิทยาและสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดี การจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เพื่อทำความเข้าใจมนุษย์อย่างเป็นองค์รวมครอบคลุมทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมในภาพรวมของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเน้นพื้นที่ในกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขงและอาเซียน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพอย่างเป็นรูปธรรมและมีทางเลือกที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

โลกยุคโลกาภิวัตน์ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ความสัมพันธ์ทางสังคมและปัญหาทางสังคมมีความซับซ้อนและหลากหลายมากขึ้น การสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีให้ก้าวหน้าและการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่มุ่งจะรักษาอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในอัตราสูง โดยลดทอนความสำคัญของมิติทางสังคมและวัฒนธรรมย่อมมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนและสังคมโดยรวมในด้านต่าง ๆ เชื่อมโยงกัน เช่น ปัญหาความขัดแย้งเชิงทรัพยากร ปัญหาการละเมิดสิทธิชุมชนท้องถิ่นของรัฐและทุนที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น ได้ส่งผลต่อความมั่นคงทางอาหาร ภูมิปัญญาและอาชีพที่มีฐานบนทรัพยากร รวมทั้งวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ทำให้เกิดความขัดแย้งและการเรียกร้องสิทธิเพื่อแสดงออกถึงเสรีภาพในการกำหนดชะตาชีวิตตัวเองของผู้คนและชุมชนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ เช่นเดียวกับก่อให้เกิดการพึ่งพารัฐมากขึ้น อาทิ การเรียกร้องให้รัฐจัดสวัสดิการต่างๆ การเรียกร้องให้เกิดกระบวนการกำหนดหรืออู่ราคาผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งปัญหาระดับปัจเจกบุคคลและครอบครัว เช่น การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงาน การแต่งงานของพ่อแม่อายุน้อย การหย่าร้าง หรือ

แม้แต่การทำแท้งของวัยรุ่น ความบีบคั้นจากภาวะเศรษฐกิจส่งผลให้ผู้คนละทิ้งพ่อแม่และบุตรหลานไว้ในชุมชน เนื่องจากเคลื่อนย้ายไปทำงานต่างถิ่น ก่อให้เกิดปัญหาคุณภาพชีวิต ปัญหาเยาวชน และสังคมในรูปแบบต่าง ๆ ตามมา

นอกจากนี้ ผลสืบเนื่องจากการพัฒนาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทำให้เกิดการติดต่อและทำการค้าระหว่างชายแดนมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาในระบบเศรษฐกิจชายแดน เช่น ระหว่างชายแดนไทยกับกัมพูชา ไทยกับพม่า และไทยกับลาว มีผู้อพยพย้ายถิ่นจากประเทศข้างเคียงเข้ามาทำงานในประเทศไทยจำนวนมาก มีปัญหาแรงงานเถื่อน มีการค้ามนุษย์ มีสินค้าหนีภาษีเป็นจำนวนมาก เป็นต้น แต่อีกด้านหนึ่งนั้น ผลสืบเนื่องจากการเติบโตของเศรษฐกิจและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการคมนาคมขนส่ง ทำให้ความเป็นอยู่ของผู้คนมีคุณภาพดีขึ้น เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีเวลาและทางเลือกในการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น รวมทั้งการใช้เวลาว่างในการพักผ่อน โดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศเพิ่มมากขึ้นทุกปี ส่งผลให้เกิดการเติบโตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ทำให้ความต้องการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวมีปริมาณที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น มุมมอง วิธีคิดและทักษะของมนุษยวิทยาจึงจำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการท่องเที่ยวที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม เป็นผลทำให้เกิดการปรับปรุงหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต จากเดิมคือ สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มาเป็นสาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพื่อเพิ่มทักษะในอาชีพและโอกาสในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวของผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความหลากหลายมากขึ้น โดยการสร้างความเข้มแข็งในเนื้อหาหลักสูตรที่เน้นให้ผู้เรียนมีวิธีคิด มุมมองและทักษะทั้งด้านมานุษยวิทยา การจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอย่างเป็นองค์รวม โดยเพิ่มทางเลือกและโอกาสในการจ้างงานด้วยการเทียบรายวิชาเชื่อมกับหลักสูตรการฝึกอบรบวิชามัคคุเทศก์ทั่วไป (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑) ของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์กลาง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งจะช่วยให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปสามารถยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นมััคคุเทศก์โดยสามารถนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างมีมาตรฐานได้ นอกจากนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการผลิตบัณฑิตพันธุ์ใหม่และกำลังคนของมหาวิทยาลัยนครพนมเพื่อตอบโจทย์ภาคการผลิตตามนโยบายการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย เบื้องต้นหลักสูตรได้ประสานกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ซึ่งได้จัดทำมาตรฐานอาชีพที่สอดคล้องกับสาขาอาชีพของหลักสูตร มานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวจำนวน ๔ สาขาวิชาชีพ คือ สาขาวิชาชีพอนุรักษ์งานพื้นบ้านและศิลปหัตถกรรม สาขาวิชาชีพบริหารงานบุคคล สาขาวิชาชีพการออกแบบผลิตภัณฑ์ และสาขาวิชาชีพการท่องเที่ยว การโรงแรม ภัตตาคารและร้านอาหาร ซึ่งการเข้าร่วมกับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) นี้จะทำให้หลักสูตรมีกระบวนการเรียนการสอนที่มีสมรรถนะ (Competency-based Curriculum) มีมาตรฐาน สามารถผลิตคนที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังเพิ่มรายวิชาที่จำเป็น คือ รายวิชาวิจัย รายวิชาประวัติศาสตร์และรายวิชาโบราณคดี รวมทั้งทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และรายวิชาภาษาต่างประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง คือ ภาษาเวียดนาม ภาษาลาวและภาษาจีน รวมทั้ง

ปรับเปลี่ยนคำอธิบายรายวิชารายวิชาที่เน้นการจัดการวัฒนธรรมและการจัดการท่องเที่ยวในมิติของ มานุษยวิทยา โดยเฉพาะการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการทำงานที่หลากหลายของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาให้สอดคล้องกับการแข่งขันของตลาดแรงงานและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

การพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติ ย่อมต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการบริหารจัดการตามแผนการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลตามมาเป็นสำคัญ การที่จะทำให้เกิดความสำเร็จหรือบรรลุเป้าหมายเช่นนั้นได้ จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีมุมมอง และความรู้ความเข้าใจมนุษย์และสังคมในลักษณะองค์รวม (Holistic) ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้ศาสตร์ด้านมานุษยวิทยาได้ให้ความสำคัญและปลูกฝังให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ทำให้บัณฑิตมีมุมมอง แนวคิด กระบวนการคิดและดำเนินชีวิตได้อย่างเข้าใจความเป็นมนุษย์อย่างลึกซึ้ง สามารถทำงานวิชาการ และใช้ทักษะทางวิชาการนำไปสู่ประกอบอาชีพได้ เช่น ทักษะในการวิจัย สามารถวางแผนและออกแบบการวิจัย ดำเนินการวิจัยทั้งในเชิงคุณภาพและปริมาณ ตามระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้อง มีมาตรฐานน่าเชื่อถือ และเหมาะสมตามหลักวิชาการมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาศัยเทคนิควิธีการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำข้อมูลความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำความเข้าใจและอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมได้อย่างเป็นระบบ และสามารถผลิตผลงานวิจัยและงานวิชาการ พร้อมกับเผยแพร่ผลงานดังกล่าวแก่สาธารณะและเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารหรือดำเนินธุรกิจในการแก้ไขและป้องกันปัญหาในเชิงนโยบายระดับต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้โดยประกอบด้วยความคุณธรรม จริยธรรมในการปฏิบัติการที่นักวิจัยพึงมี

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว นอกจากจะเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นสร้างนักวิจัย นักวิชาการที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้น และผลิตบัณฑิตสู่ตลาดแรงงานทางด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแล้ว ยังเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด ตั้งคำถาม ค้นคว้าหาคำตอบต่อปัญหาต่าง ๆ โดยตนเองอย่างเป็นเหตุเป็นผล และเป็นองค์รวม เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพทั้งในแง่การใช้ชีวิตและร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น สังคมและประเทศต่อไปตามสมควร ทั้งนี้โดยหลักสูตรต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นมาตรฐานสากล และสามารถเชื่อมโยงเข้ากับองค์ความรู้หรือ ภูมิปัญญาท้องถิ่นภายใต้บริบทและสถานการณ์ต่างๆได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้า หรือประยุกต์ใช้กับกิจกรรมต่างๆ เพื่อสามารถดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมด้วยความเข้าใจ ดังนั้น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของตลาดแรงงาน จึงนำมาสู่การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม โดยมีกระบวนการดำเนินงานตั้งแต่

สำรวจความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและตลาดแรงงาน ประชุมปรึกษาหารือและรับฟังนโยบายของผู้บริหารระดับต่างๆ ของมหาวิทยาลัยนครพนม ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตร จากนั้นได้ดำเนินการปรับปรุงแผนและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๖๒ และวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยนครพนม จากนั้นจึงนำหลักสูตรเสนอต่อคณะกรรมการคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการบริหารวิชาการ สภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัยนครพนมอนุมัติตามลำดับ

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

มหาวิทยาลัยนครพนม เกิดขึ้นจากการหลอมรวมสถาบันการศึกษาในจังหวัดนครพนม ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ มีพันธกิจสำคัญ ๕ ประการ คือ (๑) ผลิตบัณฑิตที่เก่งและดี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และตรงตามความต้องการของชุมชน (๒) พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยีสู่ชุมชนแบบบูรณาการ โดยการวิจัยและพัฒนา (๓) บริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการของสังคม ประเทศ และอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (๔) ทำนุบำรุง ส่งเสริม เผยแพร่ และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ศิลปวัฒนธรรม และ (๕) บริหารจัดการที่ดีด้วยหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้เป็นไปตามพันธกิจข้างต้น คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จึงได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามพันธกิจและเป็นไปตามแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.๒๕๕๒-๒๕๖๕ ในภาพรวม โดยการเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ดังนี้

๑) การผลิตผู้เรียนและบัณฑิตให้มีความรู้และความเข้าใจในแนวคิดทฤษฎีและปฏิบัติของมานุษยวิทยา สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มุ่งสร้างบัณฑิตที่ได้มาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศสมาชิกอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและนานาชาติ

๒) การพัฒนาผู้เรียนและบัณฑิตให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้ประกอบการและผู้จ้างงาน ได้แก่ ด้านบุคลิกภาพ เช่น กิริยามารยาท การสื่อสาร การแต่งกาย พฤติกรรม วินัย ความรับผิดชอบ วุฒิภาวะทางอารมณ์ และจิตบริการ รวมทั้งคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพ

๓) การให้บริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่นและสังคม เช่น วัด โรงเรียน สถานศึกษา หน่วยงานด้านวัฒนธรรม อาทิ พิพิธภัณฑสถาน แหล่งเรียนรู้ ผู้ประกอบการธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เป็นต้น เพื่อสร้างสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม มีจิตสาธารณะ ให้เกิดการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาความสามารถ และทักษะของผู้เรียน ในการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ สร้างความเข้าใจโดยใช้เหตุและผล พัฒนาทักษะเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยสามารถนำทักษะและความรู้ที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพที่เหมาะสม

๕) การส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย รวมทั้งให้บริการข้อมูลด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดี มานุษยวิทยา และท่องเที่ยวแก่สาธารณะ

๖) การมีแผนการพัฒนาให้มีการแลกเปลี่ยนเชิงวิชาการในระหว่างคณาจารย์และผู้นักเรียนระหว่างสถาบันกับต่างประเทศ เพื่อยกมาตรฐานการศึกษาให้เป็นสากลเพื่อแลกเปลี่ยนแรงงานด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗) การส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยการสอดแทรกกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมในรายวิชาต่าง ๆ เช่น ในรายวิชาพีธีทัศน์ศึกษา รายวิชาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน รายวิชา วัฒนธรรมศึกษาและการจัดแสดงทางวัฒนธรรม เป็นต้น

๘) การจัดการหลักสูตรที่ดีด้วยหลักธรรมาภิบาลเช่น มีการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร การวิพากษ์หลักสูตร วิพากษ์ข้อสอบ วิพากษ์ผลการเรียน การรายงานผลการดำเนินงานต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เมื่อเสร็จสิ้นการจัดการเรียนการสอนทุกภาคการศึกษา และทุกปีการศึกษา โดยมีหลักฐานเป็นรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา (มคอ.๕) รายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (มคอ.๖) และแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.๗) เป็นต้น

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/วิทยาลัย/สาขาวิชาอื่นของมหาวิทยาลัย (เช่น รายวิชาที่เปิดสอนเพื่อให้บริการคณะ/วิทยาลัยอื่น หรือต้องเรียนจากคณะ/วิทยาลัยอื่น)

๑๓.๑ รายวิชาในหลักสูตรอื่นที่นำมาบรรจุในหลักสูตรนี้ ได้แก่

๑๓.๑.๑	รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน ๓๓ หน่วยกิต
๑๓.๑.๒	รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะจำนวน	จำนวน ๒๔ หน่วยกิต
๑๓.๑.๒.๑	กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับด้านการท่องเที่ยว	จำนวน ๑๒ หน่วยกิต
๑๓.๑.๒.๑	กลุ่มวิชาเฉพาะเลือกด้านการท่องเที่ยว	จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

๑๓.๒ รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่หลักสูตรอื่นนำไปใช้: ไม่มี

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

๑๓.๓.๑ ดำเนินการโดยให้อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรประสานงานกับอาจารย์ผู้สอนจากสาขาวิชาอื่นๆ ทั้งในคณะและนอกคณะที่เกี่ยวข้องในการจัดการด้านเนื้อหาสาระของวิชา การจัดทำตารางเวลาเรียนและสอบ การจัดกลุ่มนักศึกษาตามระดับพื้นฐานความรู้

๑๓.๓.๒ จัดตั้งคณะกรรมการประจำหลักสูตร กำกับดูแลการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดรายวิชา

หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑ ปรัชญา

มุ่งผลิตศิลปศาสตรบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในความหลากหลายทางวัฒนธรรมของมนุษย์ มีความรอบรู้และเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว มีความคิดสร้างสรรค์และศักยภาพของการเป็นผู้ประกอบการ สามารถปฏิบัติการด้านการจัดการ วัฒนธรรมและท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน

๑.๒ ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเป็นหลักสูตรที่ให้ความสำคัญในการศึกษามานุษยวิทยาเพื่อการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในลักษณะองค์รวมให้มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นให้ความรู้และทักษะความสามารถในลักษณะสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และใช้การศึกษามานุษยวิทยาเพื่อส่งเสริมการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงให้เป็นไปอย่างยั่งยืน

เหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร

ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ได้นำมาสู่การเคลื่อนย้ายทุน ผู้คน แรงงาน ปัจจัยการผลิต ทรัพยากรรวมถึงวัฒนธรรมแบบข้ามรัฐ มุมมองต่อการทำความเข้าใจชนบท ชุมชนและสังคมจึงมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ในขณะที่ภาครัฐพยายามดำเนินนโยบายเพื่อ “การพัฒนาชนบท” โดยเน้นหนักในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชุมชนเพื่อต้องการขยายอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ดังเห็นได้จากความพยายามของภาครัฐในการผลักดันให้จังหวัดนครพนมเป็นอีกศูนย์กลางหนึ่งเพื่อกระตุ้นให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและประเทศผ่านนโยบายต่าง ๆ เช่น การสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ ๓ หรือการประกาศให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ เป็นต้น ซึ่งอิทธิพลจากพลวัตความเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและโครงการพัฒนารูปแบบต่างๆ โดยภาครัฐ อาจละเลยในการตั้งคำถามต่อความพร้อมของท้องถิ่นว่าสามารถปรับตัวและรับมือสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นได้อย่างไร ดังนั้น กระบวนการในการทบทวนองค์ความรู้ของท้องถิ่นอย่างรอบด้าน ทั้งในมิติประวัติศาสตร์ สังคม การเมือง วัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้สมาชิกในชุมชนตระหนักรู้และเข้าใจถึงฐานรากของชุมชนที่ยืดหยุ่นและเสริมพลังสำนึกของคนในท้องถิ่นเพื่อตั้งคำถาม ต่อรอง และสร้างอัตลักษณ์ของตน ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก

ในบริบทของจังหวัดนครพนมที่กำลังเข้าสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเข้มข้น พลเมืองจังหวัดนครพนมควรมีการเตรียมรับมือกับปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กับการพัฒนา อาทิ ปัญหาจากการอพยพ ย้ายถิ่นของผู้คนอาจนำมาซึ่งการไหลทะลักเข้ามาของแรงงานเถื่อน การค้ามนุษย์ การลักลอบนำเข้าสินค้าหนีภาษีจำนวนมาก ความขัดแย้งและการแย่งชิงทรัพยากร กระบวนการกลายเป็นเมือง ปัญหาคนไร้บ้าน ปัญหาความมั่นคงทางอาหาร ฯลฯ ทำให้เห็นได้ว่าการพัฒนาประเทศเกิดผลกระทบทั้งในระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศและนำมาสู่ปัญหาต่างๆ ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็วนี้จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่ฝึกฝนในการมองประเด็นปัญหาต่างๆ ของสังคมอย่าง

รอบด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม รวมถึงนโยบายรัฐและสถานการณ์สังคมในระดับภูมิภาค และระดับโลกที่มีผลกระทบเกี่ยวข้อง ศาสตร์ทางด้านมานุษยวิทยาจึงมีความจำเป็นในบริบทของจังหวัด นครพนม เพราะเป็นสาขาวิชาที่สามารถผลิตบัณฑิตที่สามารถกำหนดทิศทางของการพัฒนาทาง เศรษฐกิจให้สอดคล้องและสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของคนในพื้นที่ รวมถึงสามารถนำเอาความรู้ ทางสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการจัดการกับปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นใน อนาคตอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความหลากหลายทางด้านนิเวศวัฒนธรรม อันประกอบด้วยกลุ่ม ชนหลากหลายชาติพันธุ์ที่มีสังคมวัฒนธรรมแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ประจำในแต่ละท้องที่ และ อาณาบริเวณของจังหวัดนครพนมมีพัฒนาการทางประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน ซึ่งทุนเหล่านี้ล้วนเป็น ศักยภาพสำคัญของจังหวัดนครพนมที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่นได้

นอกจากมิติดังกล่าวแล้ว ในส่วนของความต้องการของตลาดแรงงาน การรับรู้ของสังคมและ ความคาดหวังของผู้เรียนหลังจากสำเร็จการศึกษาออกไป นับเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งอิทธิพลต่อการ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงดังกล่าว กอปรกับสถานการณ์ หลังจากการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งส่งผลให้แต่ละประเทศในกลุ่ม อาเซียนเกิดแนวคิดและข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรด้านการท่องเที่ยวอาเซียน (ASEAN Mutual Recognition Arrangement on Tourism Professionals: ASEAN MRA on TP: MRA-TP) ใน ๒ สาขา ๖ แผนก ๓๒ ตำแหน่งงาน คือสาขาที่พักและการเดินทาง ซึ่งสาขาการท่องเที่ยว จัดอยู่ในกลุ่มสาขาการเดินทาง (Travel Services) ซึ่งประกอบด้วย ๒ แผนก ๙ ตำแหน่งงาน คือ แผนก ธุรกิจนำเที่ยว (Travel Agencies) และแผนกบริหารธุรกิจนำเที่ยว (Tour Operation) โดยได้กำหนด เป็นข้อตกลงยอมรับร่วมกันในคุณสมบัติของบุคลากรวิชาชีพการท่องเที่ยวแห่งอาเซียน MRA-TP ซึ่ง สมาชิกได้ลงนามในข้อตกลงร่วมกันดังกล่าวที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งสาระสำคัญได้กำหนดให้ประเทศสมาชิกพิจารณาสมรรถนะของบุคลากรโดยใช้คุณสมบัติ การศึกษา การฝึกอบรม และ/หรือประสบการณ์ในการทำงานเป็นเกณฑ์พื้นฐานในการรับรองมาตรฐาน ของบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียนโดยมีคณะกรรมการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพการท่องเที่ยวและ คณะกรรมการวิชาชีพการท่องเที่ยวแห่งชาติหรือหน่วยงานที่เท่าเทียมกันทำหน้าที่กำกับว่าผู้นั้นได้ ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมาตรฐานสมรรถนะร่วมสำหรับนักวิชาชีพการท่องเที่ยวอาเซียนหรือไม่ ทั้งนี้ ผู้ผ่านการรับรองคุณสมบัติและได้รับใบรับรองมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าวมีสิทธิในการเดินทางไป ทำงานในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของ ประเทศที่เข้าไปทำงานด้วย

ดังนั้น หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว จึงเห็นควรที่จะต้องปรับปรุงหลักสูตรจากหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยาและ มานุษยวิทยา พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสถานการณ์ที่เป็นจริงของ ตลาดแรงงาน ทั้งนี้การปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลง MRA-TP ที่สามารถช่วยลด ขั้นตอนการตรวจสอบและรับรองวุฒิการศึกษาหรือความรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการ ฝึกอบรมในกลุ่มประเทศอาเซียนมีความสอดคล้องเป็นมาตรฐานกันมากที่สุด ทั้งนี้หลักสูตรยังพยายาม

เพิ่มทางเลือกและโอกาสในการจ้างงานด้วยการเทียบรายวิชาเชื่อมกับหลักสูตรการฝึกอบรมวิชา
 มัคคุเทศก์ทั่วไป (ฉบับปรับปรุงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑) ของสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมััคคุเทศก์
 กลาง สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งจะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จ
 การศึกษาออกไปสามารถยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นมััคคุเทศก์ โดยสามารถนำเที่ยวแก่นักท่องเที่ยว
 ชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างมีมาตรฐานได้ นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้อง
 กับตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
 ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๘ และสอดคล้องตามเป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของ
 ประเทศ คือการพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ โดยยึดปรัชญาที่เชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมี
 ความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การพัฒนาหลักสูตรจึง
 มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างต่อเนื่อง มี
 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมมีความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
 ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ และสถานการณ์ที่กำลังเปลี่ยนแปลงของ
 สังคม เศรษฐกิจ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับประเทศและระดับชาติ รวมทั้งตามความ
 ต้องการของตลาดแรงงาน ผู้ใช้บัณฑิต และนักวิชาการ

๑.๓ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อผลิตศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ให้มี
 สมรรถนะ ดังนี้

๑.๓.๑ มีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรมยึดมั่นในความถูกต้อง ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย
 ความเสียสละ เป็นพลเมืองแบบอย่างที่ดี ชำนาญในวัฒนธรรมไทย เคารพในความหลากหลายทาง
 วัฒนธรรม สิทธิ คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคม
 ได้อย่างราบรื่นและเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

๑.๓.๒ มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านมนุษยศาสตร์และ
 สังคมศาสตร์ ด้านวิชาชีพอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและเป็นระบบให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ
 ของโลก ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๓.๓ มีศักยภาพทางปัญญาสามารถเป็นผู้ร่วมหรือผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่
 ๒๑ สามารถบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการ
 ท่องเที่ยวประเมินข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่หลากหลายแล้วนำข้อสรุปมาใช้ประโยชน์ได้และสามารถคิด
 วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สามารถใช้หลักการและทฤษฎีเพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนและเสนอแนว
 ทางแก้ไขที่สร้างสรรค์ให้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

๑.๓.๔ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เคารพในความหลากหลายทาง
 วัฒนธรรมในสังคม โดยสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล ปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถ
 ทำงานเป็นทีมทั้งในฐานะผู้นำ ผู้ตามหรือเพื่อนร่วมงาน สามารถวางแผนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับ
 มอบหมายทั้งของตนเองและของทีมงาน โดยนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้

อย่างมีความสุข และมีความรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และสังคมอย่างต่อเนื่อง

๑.๓.๕ มีศักยภาพทางการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมายและเลือกใช้อุปกรณ์สารสนเทศได้อย่างสม่าเสมอและต่อเนื่องและมีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่าง

๑.๓.๖ มีศักยภาพในการปฏิบัติทางวิชาชีพ สามารถพัฒนาความรู้ของตนเองได้ตลอดชีวิต มีคุณลักษณะและทักษะของการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถต่อยอดองค์ความรู้ที่มีอยู่ เพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวขององค์กร หน่วยงานและชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างยั่งยืน

๑.๔ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของหลักสูตรมีลักษณะเด่น

๑.๔.๑ เป็นบัณฑิตที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านการจัดการวัฒนธรรมและท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๑.๔.๒ เป็นบัณฑิตที่มีความสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัย และบูรณาการความรู้เพื่อการปฏิบัติงานด้านวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวในภูมิภาคลุ่มน้ำโขงได้อย่างยั่งยืน

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/การเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
๑. ด้านการบริหารหลักสูตร ระบบและกลไกในการบริหารหลักสูตร	๑) กำกับให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรครบตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรตลอดระยะเวลาการเปิดหลักสูตร ๒) การเทียบหลักสูตรนี้กับหลักสูตรของสถาบันอื่น ๓) ติดตามให้มีการประเมินหลักสูตรภายใน ๕ ปี และนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงหลักสูตร	๑) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน ๕ คน ตลอดระยะเวลาที่เปิดหลักสูตร ๒) ผลการศึกษาวิเคราะห์การเทียบหลักสูตรที่เป็นมาตรฐาน ๓) ผลการประเมินหลักสูตร
๒. ด้านการบริหารทรัพยากร การเรียนการสอน เช่น การบริหารงบประมาณ ทรัพยากร การเรียนการสอน	๑) สนับสนุนให้การจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์และนักศึกษา ๒) ติดตามความต้องการและความพึงพอใจของอาจารย์และนักศึกษาต่อการบริหารทรัพยากรการเรียนการสอน	๑) อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการสำหรับการจัดการเรียนการสอน ๒) ความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อาจารย์และนักศึกษารายงานผลการประเมินความพึง

แผนการพัฒนา/การเปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
		<p>พอใจต่อการบริหารหลักสูตรด้าน สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของ อาจารย์และนักศึกษา</p>
๓. ด้านการบริหารคณาจารย์	<p>๑) กำหนดคุณสมบัติอาจารย์ใหม่ ๒) ส่งเสริมให้อาจารย์ใหม่ได้รับการ อบรมด้านทักษะการสอน การวัด ประเมินผล ๓) ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงาน วิชาการ งานวิจัย ตำรา สื่อนวัตกรรม</p>	<p>๑) อาจารย์ใหม่มีคุณสมบัติตรงหรือ สัมพันธ์กับหลักสูตร ๒) อาจารย์ใหม่ได้รับการอบรมอย่าง น้อย ๑ ครั้ง ๓) อาจารย์มีผลงานวิชาการ เพิ่มขึ้น</p>
๔. ด้านการสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา	<p>๑) กำหนดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ คำปรึกษาด้านวิชาการและคำแนะนำ ในการใช้ชีวิต ๒) กำหนดการดูแลนักศึกษาให้ดำเนิน ตามคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ๓) กำหนดให้มีช่วงเวลาในการนัดพบ ระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ</p>	<p>๑) นักศึกษามีอาจารย์ที่ปรึกษา เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ๒) นักศึกษาได้รับคำปรึกษาอย่าง เป็นระบบและรายงานผลการ ประเมินความพึงพอใจต่อการให้ คำปรึกษา ๓) นักศึกษาสามารถเข้าถึง อาจารย์ที่ปรึกษาได้เพียงพอผ่าน ช่องทางสื่อสารทั้งที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ</p>
๕. ด้านความต้องการตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต	<p>๑) กำหนดให้มีการประเมินหลักสูตร โดยผู้ใช้บัณฑิตภายใน ๕ ปี ๒) ส่งเสริมให้มีการสำรวจความ ต้องการคุณลักษณะบัณฑิตที่พึง ประสงค์จากผู้ใช้บัณฑิต</p>	<p>๑) มีการประเมินหลักสูตรภายใน ๕ ปี ๒) รายงานผลการประเมิน หลักสูตร</p>

หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑ ระบบ

จัดการศึกษาระบบทวิภาค ข้อกำหนดต่างๆ เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ๖)

๑.๒ การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

- มีภาคฤดูร้อน
 ไม่มีภาคฤดูร้อน

๑.๓ การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

- ไม่มี
 มี

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑ วัน - เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

วัน-เวลาราชการปกติ

ภาคการศึกษาที่ ๑ เดือน มิถุนายน ถึงเดือน กันยายน

ภาคการศึกษาที่ ๒ เดือน พฤศจิกายน ถึงเดือน กุมภาพันธ์

๒.๒ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ๖)

๒.๓ ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

- ความรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
 ความรู้ด้านคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์ไม่เพียงพอ
 การปรับตัวจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษา
 นักศึกษาไม่ประสงค์จะเรียนในสาขาวิชาที่สอบคัดเลือกได้

๒.๔ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ ๒.๓

- จัดสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมเตรียมพื้นฐานก่อนการเรียน
 จัดการปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ แนะนำการวางแผนชีวิต เทคนิคการเรียนในมหาวิทยาลัย และการแบ่งเวลา
 จัดให้มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อทำหน้าที่สอดส่องดูแล ตักเตือน ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา และให้เน้นย้ำในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาตามข้างต้นเป็นกรณีพิเศษ
 จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ของนักศึกษาและการดูแลนักศึกษา เช่น วันแรกพบระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ วันพบผู้ปกครอง การติดตามการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ จากอาจารย์ผู้สอนและจัดกิจกรรมเสริมถ้าจำเป็น

๒.๕ แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี: ภาคปกติ ปีละ ๓๐ คน

ระดับชั้นปี	จำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
ชั้นปีที่ ๑	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๒	-	๓๐	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๓	(๔)	-	๓๐	๓๐	๓๐
ชั้นปีที่ ๔	-	(๔)	-	๓๐	๓๐
รวมจำนวนนักศึกษา	๓๔	๖๔	๙๐	๑๒๐	๑๒๐
จำนวนบัณฑิตที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	(๔)	-	๓๐	๓๐

หมายเหตุ () หมายถึง จำนวนนักศึกษาจากหลักสูตรเดิม

๒.๖ งบประมาณตามแผน

งบประมาณ: ใช้งบประมาณจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ ในคณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๖.๑ งบประมาณรายรับ (หน่วย: บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. ค่าธรรมเนียมการศึกษา (๒๑,๒๐๐ บาท/ปีการศึกษา)	๖๓๖,๐๐๐	๑,๒๗๒,๐๐๐	๑,๙๐๘,๐๐๐	๒,๕๔๔,๐๐๐	๒,๕๔๔,๐๐๐
๒. ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บ ตามรายการ	๐	๐	๐	๐	๐
๓. เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๒๔,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๗๒,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐
รวมรายรับ	๖๖๐,๐๐๐	๑,๓๖๐,๐๐๐	๑,๙๘๐,๐๐๐	๒,๖๔๐,๐๐๐	๒,๖๔๐,๐๐๐

๒.๖.๒ งบประมาณรายจ่าย (หน่วย: บาท)

หมวดรายจ่าย	ปีการศึกษา				
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖
๑. งบบุคลากร					
๑.๑ หมวดเงินเดือน	๕๙๑,๑๕๐	๖๒๐,๗๐๘	๖๕๑,๗๔๓	๖๘๔,๓๓๐	๗๑๘,๕๔๗
๑.๒ หมวดค่าจ้างประจำ	๐	๐	๐	๐	๐
อัตราที่ต้องการใหม่					
๒. งบดำเนินการ					
๒.๑ หมวดค่าตอบแทน	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๒.๒ หมวดค่าใช้สอย	๑๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐
๒.๓ หมวดค่าวัสดุ	๒๕,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๒๕,๐๐๐
๒.๔ หมวดสาธารณูปโภค	๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐
๓. ทุนการศึกษา	๐	๐	๐	๐	๐
๔. งบลงทุน					
๔.๑ หมวดครุภัณฑ์	๓๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐
๕. รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	๑๒๗,๒๐๐	๒๕๔,๔๐๐	๓๘๑,๖๐๐	๕๐๘,๘๐๐	๕๐๘,๘๐๐
๖. งบเงินอุดหนุน	๐	๐	๐	๐	๐
รวมรายจ่าย	๗๙๘,๓๕๐	๑,๐๒๕,๑๐๘	๑,๒๘๓,๓๔๓	๑,๕๕๓,๑๓๐	๑,๖๗๗,๓๔๗
รายรับสูงกว่ารายจ่าย	(๑๓๘,๓๕๐)	(๒๘๔,๘๙๒)	(๖๙๖,๖๕๗)	(๑,๐๙๖,๘๗๐)	(๙๖๒,๖๕๓)
จำนวนนักศึกษา	๓๐	๖๐	๙๐	๑๒๐	๑๒๐
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา/ปี	๒๖,๖๑๒	๑๗,๐๘๕	๑๔,๑๒๐	๑๒,๘๕๙	๑๓,๙๗๘
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/หัว ตลอดหลักสูตร/ปี	๗๐,๗๐๐				
จุดคุ้มทุน (คน) (รายจ่ายรวม/๒๑,๒๐๐)	๓๘	๔๘	๖๑	๗๓	๗๙

๒.๗ ระบบการศึกษา

- แบบชั้นเรียน
- แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- แบบทางไกลผ่านสื่อแพรภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- แบบทางไกลทางอินเทอร์เน็ต

๒.๘ การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๒
(เอกสารหมายเลข ๖)

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี แบบศึกษาเต็มเวลา ให้ศึกษาได้ไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำเร็จการศึกษาได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษา

๓.๑ หลักสูตร

๓.๑.๑ จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๑๓๒ หน่วยกิต

๓.๑.๒ โครงสร้างหลักสูตร เป็นหลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ

๑) ปริญญาตรีทางวิชาการ

(๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน ๓๓ หน่วยกิต
(๑.๑) กลุ่มวิชาภาษา	จำนวน ๑๔ หน่วยกิต
(๑.๒) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	จำนวน ๖ หน่วยกิต
(๑.๓) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	จำนวน ๖ หน่วยกิต
(๑.๔) กลุ่มวิชาสหศาสตร์	จำนวน ๓ หน่วยกิต
(๑.๕) กลุ่มวิชาการเป็นผู้ประกอบการ	จำนวน ๔ หน่วยกิต
(๒) หมวดวิชาเฉพาะ	จำนวน ๙๓ หน่วยกิต
(๒.๑) กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ	จำนวน ๕๑ หน่วยกิต
(๒.๒) กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก	จำนวน ๓๖ หน่วยกิต
(๒.๓) วิชาปฏิบัติการสหกิจศึกษา	จำนวน ๖ หน่วยกิต
(๓) หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวน ๖ หน่วยกิต
รวมหน่วยกิตตลอดหลักสูตร	จำนวน ๑๓๒ หน่วยกิต

เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรม
และการท่องเที่ยว กับประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต		
	สกอ./มคอ.๑ (ตามที่สกอ.กำหนด)	หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต	
		สาขาสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา (หลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๙)	สาขาวิชามานุษยวิทยา วัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว (หลักสูตร ปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๒)
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า ๓๐	ไม่น้อยกว่า ๓๓	ไม่น้อยกว่า ๓๓
๑.๑ กลุ่มภาษา		๑๕	๑๔
๑.๒ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์		๖	๖
๑.๓ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์		๖	๖
๑.๔ กลุ่มวิชาสหศาสตร์		๖	๓
๑.๕ กลุ่มวิชาการเป็นผู้ประกอบการ			๔
๒. หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๗๒	ไม่น้อยกว่า ๙๙	ไม่น้อยกว่า ๙๓
๒.๑ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ			
๒.๒ กลุ่มวิชาเฉพาะ			
๒.๒.๑ กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ		๕๔	๕๑
๒.๒.๒ กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก		๓๙	๓๖
๒.๒.๓ วิชาปฏิบัติการสหกิจศึกษา		๖	๖
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	ไม่น้อยกว่า ๖	ไม่น้อยกว่า ๖	ไม่น้อยกว่า ๖
จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	ไม่น้อยกว่า ๑๒๐	ไม่น้อยกว่า ๑๓๘	ไม่น้อยกว่า ๑๓๒

๓.๑.๓ รายวิชา

(๑) รายวิชาในหลักสูตร

รายวิชาในหลักสูตรกำหนดรหัสและจำนวนชั่วโมงของรายวิชาตามประกาศของมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดรหัสประจำวิชาและการคิดหน่วยกิต พ.ศ. ๒๕๕๙

ความหมายของรหัสวิชา

เลขรหัสนี้ประจำรายวิชาที่ใช้ในหลักสูตร ประกอบด้วยเลข ๘ หลัก มีความหมายดังนี้

เลขรหัสหลักที่ ๑ หมายถึง หลักสูตร

- ๑ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
- ๒ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
- ๓ หมายถึง หลักสูตรปริญญาบัณฑิต
- ๔ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
- ๕ หมายถึง หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง
- ๖ หมายถึง หลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
- ๗ หมายถึง หลักสูตรปริญญาดุษฎีบัณฑิต
- ๘ หมายถึง หลักสูตรพิเศษหรือหลักสูตรระยะสั้น

เลขรหัสหลักที่ ๒- ๓ หมายถึง หมวดวิชา/คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน

- ๐๐ หมายถึง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
- ๐๑ หมายถึง คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- ๐๒ หมายถึง วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม
- ๐๓ หมายถึง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ๐๔ หมายถึง คณะเกษตรและเทคโนโลยี
- ๐๕ หมายถึง วิทยาลัยธาตุพนม
- ๐๖ หมายถึง วิทยาลัยนาหว้า
- ๐๗ หมายถึง คณะวิทยาการจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ๐๘ หมายถึง วิทยาลัยการบิณนานาชาติ
- ๐๙ หมายถึง วิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ
- ๑๐ หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสงคราม
- ๑๑ หมายถึง คณะวิศวกรรมศาสตร์
- ๑๒ หมายถึง คณะวิทยาศาสตร์
- ๑๓ หมายถึง คณะครุศาสตร์
- ๑๔ หมายถึง สถาบันภาษา

เลขรหัสหลักที่ ๔-๕ หมายถึง หมายถึง กลุ่มวิชา/สาขาวิชา

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

- ๐๑ หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาไทย
- ๐๒ หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ
- ๐๓ หมายถึง กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
- ๐๔ หมายถึง กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ๐๕ หมายถึง กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
- ๐๖ หมายถึง กลุ่มวิชาสหศาสตร์
- ๐๗ หมายถึง กลุ่มวิชาการเป็นผู้ประกอบการ

ลำดับที่ ๖ การกำหนดกลุ่มวิชาบังคับ/เลือก

- ๓ หมายถึง หมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาบังคับ
- ๔ หมายถึง หมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาซีพ

ลำดับที่ ๗-๘ การกำหนดลำดับที่ของวิชา

๒. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

- ๐๒ หมายถึง สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
- ๐๓ หมายถึง สาขาวิชาการบริหารทั่วไป
- ๐๔ หมายถึง สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและกฎหมายมหาชน
- ๑๑ หมายถึง สาขาวิชานิติศาสตร์
- ๑๔ หมายถึง สาขาวิชาการพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ๑๗ หมายถึง สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ๑๘ หมายถึง สาขาวิชาสังคมศึกษาและมานุษยวิทยา

๓. วิทยาลัยการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ

- ๐๑ หมายถึง สาขาวิชาการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมบริการ
- ๐๒ หมายถึง สาขาวิชาการโรงแรมและภัตตาคาร

เลขรหัสหลักที่ ๖ หมายถึง หมวดวิชา/กลุ่มวิชา ดังนี้

- ๑ หมายถึง หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
- ๒ หมายถึง หมวดวิชาเฉพาะ /กลุ่มวิชาแกน
- ๓ หมายถึง หมวดวิชาเฉพาะ /กลุ่มวิชาบังคับ
- ๔ หมายถึง หมวดวิชาเฉพาะ / กลุ่มวิชาซีพ
- ๗ หมายถึง หมวดวิชาวิทยานิพนธ์/โครงการ/โครงงาน
ปัญหาพิเศษ/การศึกษาค้นคว้าอิสระ
- ๙ หมายถึง ฝึกงาน/ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ/สหกิจศึกษา

เลขรหัสหลักที่ ๗ - ๘ หมายถึง ลำดับรายวิชา

ความหมายของจำนวนหน่วยกิต มีความหมายดังนี้

X (A-B-C) เช่น ๓(๓-๐-๖)

X หมายถึง จำนวนหน่วยกิตรวม

A หมายถึง จำนวนชั่วโมงทฤษฎีต่อสัปดาห์

B หมายถึง จำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

C หมายถึง จำนวนชั่วโมงศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองต่อสัปดาห์

(๒) รายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร

(๒.๑) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ไม่น้อยกว่า ๓๓ หน่วยกิต

(๒.๑.๑) กลุ่มวิชาภาษา

ไม่น้อยกว่า ๑๔ หน่วยกิต

วิชาบังคับ

๑) ภาษาไทย

๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๑๓๐๑ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร

๒(๑-๒-๓)

Thai for Communication

วิชาบังคับเพิ่มสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ

๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๑๓๐๒ ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

๒(๑-๒-๓)

Thai for Foreigners

๒) ภาษาอังกฤษ

๖ หน่วยกิต

๓๐๐๐๒๓๐๑ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

๒(๑-๒-๓)

English for Communication

๓๐๐๐๒๓๐๒ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ

๒(๑-๒-๓)

Academic English

๓๐๐๐๒๓๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน

๒(๑-๒-๓)

English for Work

๓) ภาษาต่างประเทศ

๔ หน่วยกิต

๓๐๐๐๓๓๐๑ ภาษาจีนเบื้องต้น

๒(๑-๒-๓)

Basic Chinese

๓๐๐๐๓๓๐๒ ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

๒(๑-๒-๓)

Vietnamese for Communication

วิชาเลือก

ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๑๔๐๑ สุนทรียภาพทางภาษาไทย

๒(๑-๒-๓)

Aesthetics of Thai

๓๐๐๐๒๔๐๑	ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน English for Specific Purposes	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๑	ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร Chinese for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๒	ภาษาเวียดนามเพื่อการท่องเที่ยว Vietnamese for Tourism	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๓	ภาษาลาวเพื่อการสื่อสาร Lao for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๔	ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร Japanese for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๕	ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร Korean for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๖	ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร French for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๗	ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร German for Communication	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๓๔๐๘	ภาษาสเปนเพื่อการสื่อสาร Spanish for Communication	๒(๑-๒-๓)

(๒.๑.๒) กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต

วิชาบังคับ

๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๔๓๐๑	มนุษย์กับสังคมในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง Humans and Societies in the Greater Mekong Sub-region	๒(๑-๒-๓)
----------	--	----------

วิชาเลือก

ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต

๓๐๐๐๔๔๐๑	คุณธรรมและจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต Virtue, Ethics and Life Quality Development	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๔๔๐๒	ศาสตร์พระราชานำมาซึ่งการพัฒนาที่ยั่งยืน King's Philosophy for Sustainable Development	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๔๔๐๓	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม Humans and Environments	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๔๔๐๔	จิตอาสาเพื่อการพัฒนาสังคม Volunteer Spirit for Social Development	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๔๔๐๕	ความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก	๒(๑-๒-๓)

	Thai and Global Citzenships	
๓๐๐๐๔๔๐๖	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน Introduction to Laws in Daily Life	๒(๒-๐-๔)
๓๐๐๐๔๔๐๗	เศรษฐศาสตร์และการปกครอง Economics and Government	๒(๒-๐-๔)

(๒.๑.๓) กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต
วิชาบังคับ ๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๕๓๐๑	การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา Creative Thinking and Problem Solving	๒(๑-๒-๓)
----------	---	----------

วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต

๓๐๐๐๕๔๐๑	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน Science and Technology in Daily Life	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๒	พลังงานและเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน Energy and Technology in Daily Life	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๓	อาหาร ยา และสารเคมีในชีวิตประจำวัน Food, Drugs, and Chemicals in Daily Life	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๔	การคิดและการตัดสินใจ Thinking and Decision Making	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๕	คณิตศาสตร์และตรรกวิทยา Mathematics and Logics	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๖	การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน Problems Solving in Daily Life	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๕๔๐๗	มหัศจรรย์แห่งการคิด Miracle of Thinking	๒(๑-๒-๓)

(๒.๑.๔) กลุ่มวิชาสหศาสตร์ ไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต

๑) สารสนเทศ ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต

๓๐๐๐๖๔๐๑	การรู้สารสนเทศในสังคมดิจิทัล Information Literacy in Digital Society	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๖๔๐๒	เทคโนโลยีทางการเงิน Financial Technology	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๖๔๐๓	การถ่ายภาพและอินโฟกราฟิก Photography and Infographic	๒(๑-๒-๓)

๒) กีฬาและนันทนาการ	ไม่น้อยกว่า ๑ หน่วยกิต
๓๐๐๐๖๔๐๔ กีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ Sports and Recreation for Health	๑(๐-๒-๑)
๓๐๐๐๖๔๐๕ วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพ Sports Science for Health	๑(๐-๒-๑)
๓๐๐๐๖๔๐๖ กอล์ฟเบื้องต้น Basic Golf	๑(๐-๒-๑)

(๒.๑.๕) กลุ่มการเป็นผู้ประกอบการ วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต ๒ หน่วยกิต
๓๐๐๐๗๓๐๑ การสร้างสรรค์ธุรกิจใหม่ และความเป็นผู้ประกอบการ Business Creation and Entrepreneurship	๒(๑-๒-๓)

วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า ๒ หน่วยกิต
๓๐๐๐๗๔๐๑ การตลาดดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการใหม่ Digital Marketing for New Entrepreneurs	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๗๔๐๒ การสร้างสรรค์กิจการเพื่อสังคม Social Enterprise Creations	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๗๔๐๓ การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ Project Feasibility Study	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๗๔๐๔ การริเริ่มและการดำเนินธุรกิจดิจิทัล Starting and Operating Digital Business	๒(๑-๒-๓)
๓๐๐๐๗๔๐๕ การจัดการธุรกิจการเกษตรสมัยใหม่ Modern Agribusiness Management	๒(๑-๒-๓)

(๒.๒) หมวดวิชาเฉพาะ	ไม่น้อยกว่า ๙๓ หน่วยกิต
(๒.๒.๑) กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ	๕๑ หน่วยกิต
๓๐๙๐๑๒๐๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว Introduction to Tourism	๓(๓-๐-๖)
๓๐๙๐๑๓๐๖ ปฏิบัติการงานมััคคุเทศก์ Tour Guiding Operation	๓(๐-๖-๓)
๓๐๙๐๑๓๐๗ ปฏิบัติการจัดการธุรกิจนำเที่ยว Tour Business Management Operation	๓(๐-๖-๓)

๓๐๙๐๑๓๑๐	การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน Sustainable Tourism	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๐๑	มานุษยวิทยาเบื้องต้น Introduction to Anthropology	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๐๒	ทฤษฎีทางมานุษยวิทยา Anthropological Theories	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๐๓	ปรัชญาวัฒนธรรม Cultural Philosophy	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๐๔	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และวัฒนธรรม Human and Cultural Resource Development	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๐๕	ชาติพันธุ์วิทยาและพหุวัฒนธรรม Ethnology and Multiculturalism	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๐๖	วัฒนธรรมและปรากฏการณ์ร่วมสมัย ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการท่องเที่ยว Contemporary Culture and Phenomenon in Southeast Asia for Tourism	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๐๗	มานุษยวิทยาการท่องเที่ยว Tourism Anthropology	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๐๘	โบราณคดีในประเทศไทย Archaeology in Thailand	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๐๙	เศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรม Creative Economy and Cultural Heritage Management	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๑๐	ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการท่องเที่ยว Local History and Culture for Tourism	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๑๑	ภาษาอังกฤษสำหรับมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว English for Cultural and Tourism Anthropology	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๓๑๒	วิธีระเบียบวิจัยทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว Research Methodology of Cultural and Tourism Anthropology	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๓๑๓	สัมมนาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว Seminar in Cultural and Tourism Anthropology	๓(๒-๒-๕)

(๒.๒.๒) กลุ่มวิชาเฉพาะเลือก

ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาต่อไปนี้จากหมวดใดหมวดหนึ่งหรือหลายหมวดรวมกัน

(๒.๒.๒.๑) หมวดวิชาการท่องเที่ยว

๓๐๙๐๑๒๐๕	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม Information Technology for Tourism and Hotel	๓(๓-๐-๖)
๓๐๙๐๑๒๐๙	หลักการตลาดสำหรับการท่องเที่ยวและการโรงแรม Principles of Marketing for Tourism and Hotel	๓(๓-๐-๖)
๓๐๙๐๑๓๐๒	ปฏิบัติการการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community-based Tourism Operation	๓(๐-๖-๓)
๓๐๙๐๑๓๐๓	ปฏิบัติการนันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว Recreation Tourism Operation	๓(๐-๖-๓)
๓๐๙๐๑๓๐๔	ปฏิบัติการวางแผนและพัฒนากการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง Tourism Planning and Development in the Greater Mekong Subregion (GMS) Operation	๓(๐-๖-๓)
๓๐๑๑๘๔๐๑	การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและนิเวศ Agro-Tourism and Eco-Tourism	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๐๒	ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงเพื่อการท่องเที่ยว History and Culture in the Greater Mekong Subregion (GMS) for Tourism	๓(๒-๒-๕)

(๒.๒.๒.๒) หมวดวิชามานุษยวิทยาและการจัดการวัฒนธรรม

๓๐๑๑๘๔๐๓	มานุษยวิทยาศาสนา Anthropology of Religion	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๐๔	มานุษยวิทยาวัฒนธรรม Cultural Anthropology	๓(๓-๐-๖)
๓๐๑๑๘๔๐๕	โบราณคดีในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Archaeology in Southeast Asia	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๐๖	ประวัติศาสตร์ศิลปะเบื้องต้น Introduction to Art History	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๐๗	พิพิธภัณฑ์ศึกษา Museum Studies	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๐๘	วัฒนธรรมศึกษากับการจัดแสดงทางวัฒนธรรม Culture Studies and Cultural Performances	๓(๒-๒-๕)

๓๐๑๑๘๔๐๙	การออกแบบผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม Design of Cultural Products	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๑๐	ท้องถิ่นศึกษา Local Studies	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๑๑	การวางแผนและการบริหารงานพิพิธภัณฑ์ Museum Planning and Management	๓(๒-๒-๕)
๓๐๑๑๘๔๑๒	นวัตกรรมสื่อเพื่อการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว Media Innovation for Cultural and Tourism Management	๓(๒-๒-๕)

(๒.๒.๓) วิชาปฏิบัติการสหกิจศึกษา

๖ หน่วยกิต

๓๐๑๑๘๕๐๑	สหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว Cultural and Tourism Anthropology Co-operative Education	๖(๐-๓๖-๐)
----------	--	-----------

(๒.๓) หมวดวิชาเลือกเสรี

๖ หน่วยกิต

นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยนครพนม หรือเลือกเรียนจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยนครพนมรับรอง ไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของหลักสูตร/สาขาวิชา ยกเว้นหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป

๓.๑.๔ แสดงแผนการศึกษา

ปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ศึกษาทั่วไป	๓๐๐๐๑๑๐๑ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๑๑๐๓ ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ**	
	๓๐๐๐๒๑๐๑ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๔๑๐๑ มนุษย์กับสังคมในอนุภูมิภาคชุ่มแม่น้ำโขง	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๕๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๕๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์ ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๐๑ มานุษยวิทยาเบื้องต้น	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๙๐๑๒๐๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	๓(๓-๐-๖)
เฉพาะเลือก	xxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(x-x-x)
	xxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาแล การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(x-x-x)
รวม		๒๒(x-x-x)

**วิชาบังคับเพิ่มสำหรับนักศึกษาต่างประเทศ

ปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ศึกษาทั่วไป	๓๐๐๐๒๑๐๒ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๕๑๐๔ การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๖๑๐๓ การถ่ายภาพและอินโฟกราฟิก	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๔๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๐๒ ทฤษฎีทางมานุษยวิทยา	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๑๑๘๓๐๘ โบราณคดีในประเทศไทย	๓(๒-๒-๕)
	๓๐๑๑๘๓๑๐ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการ ท่องเที่ยว	๓(๒-๒-๕)
	๓๐๙๐๑๓๑๐ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๓(๒-๒-๕)
รวม		๒๐(x-x-x)

ปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๑

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ศึกษาทั่วไป	๓๐๐๐๒๑๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๓๑๐๑ ภาษาจีนเบื้องต้น	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๗๑๐๑ การสร้างสรรค์ธุรกิจใหม่และความเป็น ผู้ประกอบการ	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๔๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๐๓ ปรัชญาวัฒนธรรม	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๑๑๘๓๐๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และวัฒนธรรม	๓(๒-๒-๕)
	๓๐๑๑๘๓๐๖ วัฒนธรรมและปรากฏการณ์ร่วมสมัยในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการท่องเที่ยว	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๙๐๑๓๐๖ ปฏิบัติการงานมีคฤเทศก์	๓(๐-๖-๓)
รวม		๒๐(x-x-x)

ปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๒

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
ศึกษาทั่วไป	๓๐๐๐๓๑๐๓ ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๖๑๐๔ กีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ	๑(๐-๒-๑)
	๓๐๐๐๓๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชาภาษา ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
	๓๐๐๐๗๔xx เลือกรายวิชาจากกลุ่มวิชาการเป็น ผู้ประกอบการ ๑ รายวิชา	๒(๑-๒-๓)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๐๕ ชาติพันธุ์วิทยาและพหุวัฒนธรรม	๓(๒-๒-๕)
	๓๐๑๑๘๓๐๙ เศรษฐกิจสร้างสรรค์และการจัดการมรดกทาง วัฒนธรรม	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๑๑๘๓๑๑ ภาษาอังกฤษสำหรับมานุษยวิทยาวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว	๓(๓-๐-๖)
	๓๐๑๑๘๓๑๒ วิธีระเบียบวิจัยทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว	๓(๒-๒-๕)
รวม		๑๙(๑๓-๑๒-๓๒)

ปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๑

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๐๗ มานุษยวิทยาการท่องเที่ยว	๓(๓-๐-๖)
เฉพาะเลือก	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชาการท่องเที่ยว ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชาการท่องเที่ยว ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชาการท่องเที่ยว ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
วิชาเลือกเสรี	xxxxxxxxx วิชาเลือกเสรี	๓(X-X-X)
รวม		๒๑(X-X-X)

ปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๒

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
เฉพาะบังคับ	๓๐๙๐๑๓๐๗ ปฏิบัติการจัดการธุรกิจนำเที่ยว	๓(๒-๒-๕)
เฉพาะเลือก	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชาการท่องเที่ยว ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชาการท่องเที่ยว ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
	xxxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(X-X-X)
วิชาเลือกเสรี	xxxxxxxxx วิชาเลือกเสรี	๓(X-X-X)
รวม		๑๘(X-X-X)

ปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๑

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
เฉพาะบังคับ	๓๐๑๑๘๓๑๓ สัมมนาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว*	๓(๒-๒-๕)
เฉพาะเลือก	xxxxxxxx เลือกรายวิชาจากหมวดวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม ๑ รายวิชา	๓(x-x-x)
รวม		๖(x-x-x)

* รายวิชาที่สนับสนุนการเป็นผู้ประกอบการ นักศึกษาต้องมีโครงการศึกษา (Project-based Learning) ด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแนะนำเสนอเพื่อใช้ประกอบการประเมินของรายวิชา

ปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๒

หมวดวิชา	รหัสและชื่อวิชา	หน่วยกิต (ทฤษฎี-ปฏิบัติ- ศึกษาด้วยตนเอง)
วิชาปฏิบัติการ สหกิจศึกษา	๓๐๑๑๘๙๐๑ สหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว**	๖(๐-๓๖-๐)
รวม		๖(๐-๓๖-๐)

** ไม่น้อยกว่า ๓๖ ชั่วโมง/สัปดาห์ โดยต้องปฏิบัติไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์หรือ ๕๔๐ ชั่วโมง/
ภาคการศึกษา (๓๖ ชั่วโมงx๑๕ สัปดาห์)

๓.๑.๕ คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชา (เอกสารหมายเลข ๑)

๓.๒ ชื่อ-สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนที่เป็น
อาจารย์ประจำและอาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ

๓.๒.๑ อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์ประจำ

ลำดับ ที่	ชื่อ -นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิปริญญาตรี ชื่อสถาบัน: ปีสำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอน ชม./ ปีการศึกษา	
			ภาระงาน สอนที่มีอยู่ แล้ว	ภาระงาน สอนที่จะมี ในหลักสูตรนี้
๑	นายวิสิษฐ์ คิตคำส่วน เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๕๐๐๕-๐๐๕๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ปร.ต. (ภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและสาละวิน ศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: ๒๕๕๗ ศศ.ม. (ปรัชญา) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: ๒๕๕๑ ศศ.บ. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่: ๒๕๔๗	๒๗๐	๒๗๐
๒	นายณรงค์ฤทธิ์ สุมาลี เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๕๑๔-๐๐๐๐X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	มน.ม. (มานุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: ๒๕๕๑ ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๒	๒๗๐	๒๗๐
๓	นางสาวสิริยาพร สาลีพันธ์ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๘๐๖-๐๐๐๓X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ศศ.ม. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยมหิดล: ๒๕๕๔ ศป.บ. (นาฏยศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๖	๒๗๐	๒๗๐
๔	นางสาวสุภัทรา นพฤทธิ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑-๔๐๙๙-๐๐๒๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๔ บธ.บ. (การจัดการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๒	๒๗๐	๒๗๐

ลำดับ ที่	ชื่อ -นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิปริญญาตรี ชื่อสถาบัน: ปีสำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอน ชม./ ปีการศึกษา	
			ภาระงาน สอนที่มีอยู่ แล้ว	ภาระงาน สอนที่จะมี ในหลักสูตรนี้
๕	นายอนุชิต สิงห์สุวรรณ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๑-๔๒๙๙-๐๐๐๐X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	อ.ม. (ประวัติศาสตร์ศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร: ๒๕๕๓ ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๘	๒๗๐	๒๗๐
๖	นางสาวปทุมพรชัย เจียวิริยบุญญา เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๘๙๙-๐๐๐๙X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	Ph.D. (Anthropology) The Australian National University: 2018 M.A. (Cultural Anthropology) Northern Illinois University: 2012 ร.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย: ๒๕๕๐	๒๗๐	๒๗๐
๗	นายโสรัจจ์ ประวีณวงศ์วุฒิ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๓๐๙๙-๐๐๓๘X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ปร.ด. (เกษตรเชิงระบบ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๒ วท.ม. (ธุรกิจเกษตร) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๔๕ วท.ม. (เศรษฐศาสตร์เกษตร) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๓๘	๒๗๐	๒๗๐
๘	นางสาวจิราภรณ์ พรหมเทพ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๗๑๐-๐๐๑๕X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๔ ศศ.บ. (อุตสาหกรรมท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร: ๒๕๔๘	๒๗๐	๒๗๐
๙	นางสาวสุรารักษ์ ศรีลาศักดิ์ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๙๐๓-๐๐๐๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ศศ.ม. (การจัดการโรงแรมและการ ท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยนเรศวร: ๒๕๕๐ ศศ.บ. (อุตสาหกรรมท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยอุตรธานี: ๒๕๔๗	๒๗๐	๒๗๐

ลำดับ ที่	ชื่อ -นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิปริญญาตรี ชื่อสถาบัน: ปีสำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอน ชม./ ปีการศึกษา	
			ภาระงาน สอนที่มีอยู่ แล้ว	ภาระงาน สอนที่จะมี ในหลักสูตรนี้
๑๐	นายปิยะพงษ์ นาไชย เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๘๐๕-๐๐๔๐X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๓ ศศ.บ. (วัฒนธรรมศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม: ๒๕๕๐	๒๗๐	๒๗๐
๑๑	นางอาทิตย์ยาพร ประสานพานิช เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๘๐๕-๐๐๐๘X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๔ บธ.บ. (การจัดการโรงแรมและ การท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๒	๒๗๐	๒๗๐
๑๒	นางสาวดุขฎิ ช่วยสุข เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๓๔๑๑-๐๐๐๔X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๕๗ บธ.บ. (การจัดการธุรกิจบริการ) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี: ๒๕๕๒	๒๗๐	๒๗๐
๑๓	นางสาวพรหมภัสสร ชุณหบุญญทิพย์ เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๔๐๙๙-๐๐๒๒X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	ปร.ด. (การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ) สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย: ๒๕๖๑ บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๔๙ วท.บ. (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม: ๒๕๔๔	๒๗๐	๒๗๐
๑๔	นางสาวพรพรรณ พุทธเสน เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๓๖๐๓-๐๐๐๓X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยขอนแก่น: ๒๕๔๙ นศ.บ. (การหนังสือพิมพ์) มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ: ๒๕๔๖	๒๗๐	๒๗๐

ลำดับ ที่	ชื่อ -นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ	คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ชื่อสถาบัน: ปีสำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอน ชม./ ปีการศึกษา	
			ภาระงาน สอนที่มีอยู่ แล้ว	ภาระงาน สอนที่จะมี ในหลักสูตรนี้
๑๕	นายบุญธรรม ชำขันมะณี เลขบัตรประจำตัวประชาชน ๓-๑๐๐๕-๐๑๑๑X-XX-X ตำแหน่งทางวิชาการ: อาจารย์	บธ.ม. (การจัดการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง: ๒๕๔๔ บธ.บ. (อุตสาหกรรมบริการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง: ๒๕๓๓ บธ.บ. (การท่องเที่ยว) มหาวิทยาลัยรามคำแหง: ๒๕๕๖ บธ.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยพายัพ: ๒๕๔๙	๒๗๐	๒๗๐

๓.๒.๒ อาจารย์ผู้สอนที่เป็นอาจารย์พิเศษ

-ไม่มี-

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)

การจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีรายวิชาการฝึกประสบการณ์ภาคสนาม โดยกำหนดให้มีรายวิชาสหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว จำนวน ๖ หน่วยกิต เป็นวิชาปฏิบัติ เพื่อให้นักศึกษาได้บูรณาการความรู้ที่ได้ศึกษามาทั้งหมด เพื่อประยุกต์กับการปฏิบัติการจริงในองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน โดยใช้ระบบนิเทศก์ติดตามช่วยเหลือ การบูรณาการความรู้ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง การจัดทำแผนรายงานการปฏิบัติการจริง การจัดกิจกรรมการพัฒนาโดยคำนึงถึงความแตกต่างของบริบทต่าง ๆ ของชุมชนตามศักยภาพ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนากับองค์กรต่าง ๆ การจัดทำโครงการ กิจกรรมเพื่อการพัฒนา การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนร่วมกับเครือข่ายทางสังคม การประชุมสัมมนาหลังการฝึกปฏิบัติการจริง จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๔๐ ชั่วโมง หรือสหกิจศึกษาปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า ๔ เดือน

๔.๑. มาตรฐานผลการเรียนรู้ของประสบการณ์ภาคสนาม

- ๔.๑.๑ เชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีกับการประยุกต์ให้เกิดผลในการปฏิบัติ
- ๔.๑.๒ เข้าใจกระบวนการ ขั้นตอนและวิธีการนำความรู้มาใช้ในการทำงาน
- ๔.๑.๓ ประยุกต์ความรู้และฝึกประสบการณ์การสอนจากสภาพแวดล้อมจริง
- ๔.๑.๔ วางแผนการปฏิบัติงานโดยยึดสภาพความแตกต่างทางสังคมได้ชัดเจน

๔.๑.๕ ประยุกต์ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการปฏิบัติงานที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมจริง

๔.๑.๖ เข้าใจชีวิตการทำงานและวัฒนธรรมของบุคลากรอื่น ๆ ในองค์กร ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น และสามารถทำงานร่วมกันได้

๔.๒ ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ ๔

๔.๓ การจัดเวลาและตารางสอน

ระยะเวลาการฝึกประสบการณ์วิชาสหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ๑ ภาคการศึกษา (๑๕ สัปดาห์) หรือจำนวน ๕๔๐ ชั่วโมง ตั้งแต่เริ่มเข้าปฏิบัติสหกิจศึกษาจนถึงวันสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงงานหรืองานวิจัย

ข้อกำหนดในการทำโครงงาน ต้องเป็นหัวข้อที่เกี่ยวข้องในการเรียนการสอน สาขาวิชา มานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริการสังคม และมีรายงานที่ต้องนำเสนอตามรูปแบบและระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดอย่างเคร่งครัด

๕.๑ คำอธิบายโดยย่อ

โครงการวิจัยในชั้นเรียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่นักศึกษาสนใจ และสามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ใช้ในการทำโครงการ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำโครงการ มีขอบเขตโครงการที่สามารถทำเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕.๒ มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษาสามารถทำงานเป็นทีม มีความเข้าใจในกระบวนการวิจัย มีความเชี่ยวชาญในการใช้เครื่องมือในการวิจัยในการทำโครงการ โครงการวิจัยสามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาและนำไปแก้ปัญหาในสังคมและวัฒนธรรมได้

๕.๓ ช่วงเวลา

ชั้นปีที่ ๔

๕.๔ จำนวนหน่วยกิต:

๖ หน่วยกิต (๓๖ ชั่วโมง/สัปดาห์) หรือ ไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์/ภาคการศึกษา หรือ จำนวน ๕๔๐ ชั่วโมง/ภาคการศึกษา (๓๖ ชั่วโมง x ๑๕ สัปดาห์)

๕.๕ การเตรียมการ

กำหนดรายวิชาให้นักศึกษาลงทะเบียนใน ๑ รายวิชา คือ สหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวกำหนดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษาการปฏิบัติสหกิจศึกษา กำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสหกิจศึกษา มีแบบฟอร์มและรูปแบบ

เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการสหกิจศึกษา และให้นักศึกษาจัดทำรายงานการปฏิบัติสหกิจศึกษาฉบับสมบูรณ์ รวมถึงการจัดนิทรรศการ

๕.๖ กระบวนการประเมินผล

ประเมินผลจากความก้าวหน้าในการปฏิบัติสหกิจศึกษาทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวจากบันทึกการให้คำปรึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาประเมินผลจากรายงานตามรูปแบบการนำเสนอรายงานตามระยะเวลา ประเมินผลจากการปฏิบัติงาน และการจัดนิทรรศการ อาจารย์ที่ปรึกษาและกรรมการประเมินงานของนักศึกษาร่วมกันตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีอาจารย์ไม่น้อยกว่า ๓ คน

หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
๑. มีความรู้พื้นฐานในศาสตร์มานุษยวิทยา วัฒนธรรมและการท่องเที่ยว รวมทั้งศาสตร์ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ดีสามารถประยุกต์ได้อย่างเหมาะสมในการประกอบวิชาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูง	- รายวิชาเฉพาะบังคับของหลักสูตรต้องปูพื้นฐานของศาสตร์และสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีปฏิบัติการแบบฝึกหัด โครงงาน และกรณีศึกษาให้นักศึกษาเข้าใจการประยุกต์องค์ความรู้กับปัญหาจริง
๒. มีความรู้ทันสมัย มีความสามารถพัฒนาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคม	- รายวิชาเลือกที่เปิดสอนต้องต่อยอดความรู้พื้นฐานในรายวิชาบังคับและปรับตามวิวัฒนาการของศาสตร์ มีโจทย์ปัญหาที่ท้าทายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในการพัฒนาศักยภาพ โดยเน้นการเรียนการสอนในสถานการณ์จริง
๓. คิดเป็น ทำเป็น และเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างเป็นระบบและเหมาะสม	- ทุกรายวิชาต้องมีโจทย์ปัญหา แบบฝึกหัด หรือ โครงงาน (Project-Based) ให้นักศึกษาได้ฝึกคิด เน้นการฝึกปฏิบัติและฝึกแก้ปัญหาตามสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง
๔. มีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีทักษะการบริหารจัดการและทำงานเป็นหมู่คณะ	- จัดการเรียนการสอนที่เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม แทนที่จะเป็นแบบงานเดี่ยว เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการทำงานเป็นหมู่คณะ
๕. รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและสามารถติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี	- กระตุ้นให้นักศึกษาได้สืบค้นข้อมูล สามารถศึกษาหาความรู้ที่นอกเหนือจากที่ได้ในชั้นเรียน และต้องเผยแพร่นำเสนอความรู้ที่ได้ทั้งระหว่างนักศึกษาด้วยกัน หรือให้กับผู้สนใจภายนอก
๖. มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้ดี	- ออกแบบรายวิชาที่สนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารรูปแบบต่างๆ ทั้งการเขียน การพูด การอ่าน ทั้งที่เป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และมีระบบในการส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการต่อยอดการเรียนรู้และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

๒. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ ด้านคุณธรรม จริยธรรม

๒.๑.๑ ผลการเรียนรู้

นักศึกษาต้องมีคุณธรรม มีความกล้าหาญทางจริยธรรมยึดมั่นในความถูกต้อง เป็นพลเมืองแบบอย่างที่ดี และซาบซึ้งในวัฒนธรรมไทย เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างราบรื่น และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความปลอดภัยในชีวิต ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ มีความรับผิดชอบ ผลที่เกิดขึ้นเช่นเดียวกับการประกอบอาชีพในสาขาอื่นๆ อาจารย์ที่สอนในแต่ละวิชาต้องพยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้ทั้ง ๕ ข้อ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ไปพร้อมกับวิทยาการต่างๆ ที่ศึกษา รวมทั้งอาจารย์ต้องมีคุณสมบัติด้านคุณธรรม จริยธรรมอย่างน้อย ๕ ข้อตามที่ระบุไว้

- (๑) มีศีลธรรม มีจรรยาบรรณ และความกล้าหาญทางจริยธรรม
- (๒) มีความซื่อสัตย์สุจริต
- (๓) มีวินัย และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- (๔) มีความเสียสละ และเป็นพลเมืองแบบอย่างที่ดี
- (๕) เคารพในสิทธิ คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ซาบซึ้งในวัฒนธรรมไทย

๒.๑.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

เน้นเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในการสอนทุกรายวิชา

๒.๑.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

- (๑) ประเมินจากการตรงต่อเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมาย และการร่วมกิจกรรม
- (๒) ประเมินจากการมีวินัยและความพร้อมเพรียงของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- (๓) ประเมินจากการกระทำทุจริตในการสอบ
- (๔) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๒.๒ ด้านความรู้

๒.๒.๑ ผลการเรียนรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้เกี่ยวกับ คุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชา มานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก ซึ่งต้องเป็นสิ่งที่นักศึกษาต้องรู้เพื่อใช้ประกอบอาชีพและช่วยพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม ดังนั้น มาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านภาษาและการสื่อสาร
- (๒) มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(๓) มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านวิชาชีพอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและเป็นระบบ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก

(๔) สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต และในการปฏิบัติงานวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของศาสตร์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

ใช้การเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ โดยเน้นหลักการทางทฤษฎีและประยุกต์ทางปฏิบัติในสภาพแวดล้อมจริง ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้ เป็นไปตามลักษณะของรายวิชา ตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ นอกจากนี้ ควรจัดให้มีการ เรียนรู้จากสถานการณ์จริงโดยการศึกษาดูงานหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากร พิเศษเฉพาะเรื่อง ตลอดจนการฝึกปฏิบัติงานในสถานศึกษา

๒.๒.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ

(๑) การทดสอบย่อย

(๒) การสอบกลางภาคเรียนและปลายภาคเรียน

(๓) ประเมินจากรายงานที่นักศึกษาจัดทำ

(๔) ประเมินจากโครงการที่นำเสนอ

(๕) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

๒.๓ ด้านทักษะทางปัญญา

๒.๓.๑ ผลการเรียนรู้

นักศึกษาต้องสามารถเป็นผู้ร่วมหรือผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ สามารถบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาตนเองให้มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และประกอบวิชาชีพ โดยพึ่งตนเองได้เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ดังนั้นนักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไป พร้อมกับคุณธรรม จริยธรรม และความรู้เกี่ยวกับสาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว ในขณะที่สอนนักศึกษา อาจารย์ต้องเน้นให้นักศึกษาคิดหาเหตุผลเข้าใจที่มาและสาเหตุของปัญหา วิธีการแก้ปัญหา รวมทั้งแนวคิดด้วยตนเอง ไม่สอนในลักษณะท่องจำ นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญาดังนี้

(๑) สามารถประเมินข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่หลากหลายแล้วนำข้อสรุปมาใช้ ประโยชน์ชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้อย่างเหมาะสม

(๒) สามารถคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลโดยใช้ทักษะการเรียนรู้ในทศวรรษที่ ๒๑ และกระบวนการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(๓) สามารถใช้หลักการและทฤษฎีเพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนและเสนอแนวทางแก้ไขที่สร้างสรรค์เป็นผู้ร่วมหรือผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความคิดใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม

๒.๓.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

(๑) กำหนดกรณีศึกษาที่ให้นักศึกษาจัดทำรายงานกลุ่ม
 (๒) กำหนดโจทย์การบ้าน
 (๓) การฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการเพื่อให้เกิดแนวคิดสนับสนุนการเรียนการสอนภาคทฤษฎี

๒.๓.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินตามสภาพจริงจากผลงาน และการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การทดสอบโดยใช้แบบทดสอบหรือสัมภาษณ์ เป็นต้น

๒.๔ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๒.๔.๑ ผลการเรียนรู้

(๑) สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลและสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 (๒) สามารถทำงานเป็นทีมทั้งในฐานะผู้นำ ผู้ตามหรือเพื่อนร่วมงาน
 (๓) สามารถวางแผนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งของตนเองและของทีมงาน
 (๔) สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
 (๕) มีความรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง วิชาชีพ และสังคมอย่างต่อเนื่อง

๒.๔.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

ใช้การสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมให้มีการทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานที่ต้องประสานงานกับผู้อื่น ข้ามหลักสูตร หรือต้องค้นคว้าหาข้อมูลจากการสัมภาษณ์บุคคลอื่น หรือผู้ประสบการณ์ โดยมีความคาดหวังในผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลและสามารถในการรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
 (๒) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
 (๓) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
 (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป
 (๕) มีภาวะผู้นำ

๒.๔.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียนและสังเกตจากพฤติกรรมที่แสดงออกในการร่วมกิจกรรมต่างๆ และความครบถ้วนชัดเจนตรงประเด็น

๒.๕ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๒.๕.๑ ผลการเรียนรู้

(๑) มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขทางสถิติ หรือคณิตศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

(๒) มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจที่ดีในการประมวลผล แปลความหมายและเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

(๓) มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่าง

๒.๕.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะในการวิเคราะห์และการสื่อสารนี้อาจทำได้ในระหว่างการสอน โดยอาจให้นักศึกษาแก้ปัญหา วิเคราะห์ประสิทธิภาพของวิธีแก้ปัญหา และให้นำเสนอแนวคิดของการแก้ปัญหา ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพต่อนักศึกษาในชั้นเรียนจัดกิจกรรม การเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง และนำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม

๒.๕.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

(๑) ประเมินทักษะของนักศึกษาในด้านการสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเสนอ การวิเคราะห์เทคนิคเชิงตัวเลขและสถิติด้วยวิธีการสังเกตพฤติกรรมและผลงานของนักศึกษา

(๒) นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินทักษะ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการนำเสนอ การวิเคราะห์เชิงตัวเลขและเทคนิคทางสถิติ

๒.๖ ด้านทักษะปฏิบัติทางวิชาชีพ

๒.๖.๑ ผลการเรียนรู้

(๑) มีความรู้ในวิธีระเบียบวิจัยทางมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวโดยสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองได้ตลอดชีวิต

(๒) มีคุณลักษณะและทักษะของการเป็นผู้ประกอบการด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

(๓) มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถต่อยอดองค์ความรู้ที่มีเพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวขององค์กรหน่วยงานและชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างยั่งยืน

๒.๖.๒ กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้

การฝึกปฏิบัติการทางมานุษยวิทยาและการท่องเที่ยวในสถานการณ์จริง ในชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ภายใต้การดูแลของอาจารย์และบุคลากรประจำแหล่งฝึกปฏิบัติการ

๒.๖.๓ กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้

(๑) การประเมินทักษะการปฏิบัติในทุกรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติการอย่างเป็นองค์รวมที่บูรณาการทั้งความรู้ ทักษะ คติ คุณธรรม จริยธรรม และการสร้างสัมพันธ์ภาพกับชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน

(๒) การประเมินการปฏิบัติเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม ตามกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายในทุกรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติการ

(๓) การสอบวัดความรู้ในการอธิบาย การอภิปราย และการรายงานการทำงาน ภายหลังจากฝึกปฏิบัติในในทุกรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติการ

(๔) การประเมินการปฏิบัติการจากการสะท้อนความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในแหล่งฝึกปฏิบัติการ

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

๓.๑ แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (General Education Program Mapping) หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไปในตารางมีความหมาย ดังนี้

๑. คุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Morals)

๑.๑ ปฏิบัติตนอย่างมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และมีฐานคิดเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

๑.๒ ตระหนักรู้ และปฏิบัติตนที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑.๓ เข้าใจความเป็นพลเมืองภายใต้ประชาคมที่ตนอาศัยอยู่

๒. ความรู้ (Knowledge)

๒.๑ มีความรู้และเข้าใจในด้านภาษาและการสื่อสาร

๒.๒ มีความรู้และเข้าใจในด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๒.๓ มีความรู้และเข้าใจในด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

๒.๔ สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

๒.๕ มีฐานคิดของการสร้างทุนมนุษย์ การสร้างความรู้ นวัตกรรมและความเป็น

ผู้ประกอบการที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติและประเทศไทย ๔.๐

๓. ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills)
- ๓.๑ มีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อการพัฒนาตนเองและดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๒ มีทักษะในการคิดแบบองค์รวมในเชิงเหตุผลและสร้างสรรค์
- ๓.๓ วิเคราะห์และตัดสินใจด้วยหลักทางวิทยาศาสตร์
๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility)
- ๔.๑ มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะในการปฏิบัติตนให้มีคุณค่าของพลเมืองไทยและพลเมืองโลก
- ๔.๒ ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และมีสุนทรียภาพ
- ๔.๓ มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับชุมชนและกลุ่มวิชาชีพ เพื่อให้เข้าใจและเข้าถึงสภาพความเป็นจริงของชุมชนและกลุ่มวิชาชีพที่ตนสนใจ
- ๔.๔ เป็นสุภาพชน มีบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เชื่อมมั่นในตนเอง เป็นผู้นำผู้ตาม และทำงานเป็นทีมได้ดี
๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical, Communication and Information Technology Skills)
- ๕.๑ สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินสารสนเทศเพื่อใช้ใน การศึกษาค้นคว้าและการดำเนินชีวิต
- ๕.๒ มีทักษะในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การศึกษาค้นคว้า และการทำงาน

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education Program Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

กลุ่มวิชา	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ สารสนเทศ	
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๕.๑	๕.๒
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																	
๑. กลุ่มวิชาภาษา																	
๑.๑ ภาษาไทย																	
๓๐๐๐๑๓๐๑ ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	●			●			●		●						●		●
๓๐๐๐๑๓๐๒ ภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ	●			●			●		●						●		●
๓๐๐๐๑๔๐๑ สุนทรียภาพทางภาษาไทย	●			●			●		●						●		●
๑.๒ ภาษาอังกฤษ																	
๓๐๐๐๒๓๐๑ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	●			●			○		●			●			○	●	○
๓๐๐๐๒๓๐๒ ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ	●			●			○		●			●			○	●	○
๓๐๐๐๒๓๐๓ ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน	●			●			○		●			●			○	●	○
๓๐๐๐๒๑๐๔ ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน	●			●			○		●			●			○	●	○
๑.๓ ภาษาต่างประเทศ																	
๓๐๐๐๓๓๐๑ ภาษาจีนเบื้องต้น		●			●	○			●				○		●	○	●
๓๐๐๐๓๓๐๒ ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	●	○
๓๐๐๐๓๔๐๑ ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร		●			●	○			●				○		●	○	●

กลุ่มวิชา	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ สารสนเทศ	
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๕.๑	๕.๒
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																	
๓๐๐๐๓๔๐๒ ภาษาเวียดนามเพื่อการท่องเที่ยว	●	○		●			○		●				○		●	●	○
๓๐๐๐๓๔๐๓ ภาษาลาวเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	○	●
๓๐๐๐๓๔๐๔ ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	○	●
๓๐๐๐๓๔๐๕ ภาษาเกาหลีเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	●	○
๓๐๐๐๓๔๐๖ ภาษาฝรั่งเศสเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	○	●
๓๐๐๐๓๔๐๗ ภาษาเยอรมันเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	○	●
๓๐๐๐๓๔๐๘ ภาษาสเปนเพื่อการสื่อสาร	●	○		●			○		●				○		●	○	●
๒. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์																	
๓๐๐๐๔๓๐๑ มนุษย์กับสังคมในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง			●		●				●				●		●	●	●
๓๐๐๐๔๔๐๑ คุณธรรมและจริยธรรมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	●		●		●				●			●	●		●	●	●
๓๐๐๐๔๔๐๒ ศาสตร์พระราชินีเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	●		●		●				●			●	●		●	●	●
๓๐๐๐๔๔๐๓ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม		●	●		●				●			●			●	●	
๓๐๐๐๔๔๐๔ จิตอาสาเพื่อการพัฒนาสังคม	●	●	●		●				●			●	●		●	●	●
๓๐๐๐๔๔๐๕ ความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก	●		●		●				●			●	●		●	●	●
๓๐๐๐๔๔๐๖ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวัน	●		●		●				●			●			●	●	
๓๐๐๐๔๔๐๗ เศรษฐศาสตร์และการปกครอง	●		●		●				●			●			●	●	

กลุ่มวิชา	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ สารสนเทศ	
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๕.๑	๕.๒
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																	
๓. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์																	
๓๐๐๐๕๓๐๑ การคิดเชิงสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา	●					●		○	○	●			●			●	
๓๐๐๐๕๔๐๑ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน	●					●		○			●		○		●		●
๓๐๐๐๕๔๐๒ พลังงานและเทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน		●				●		○	●			●	○			●	
๓๐๐๐๕๔๐๓ อาหาร ยา และสารเคมีในชีวิตประจำวัน		●				●		○	●				○	●		●	
๓๐๐๐๕๔๐๔ การคิดและการตัดสินใจ	●					●		○	○	●			●			●	
๓๐๐๐๕๔๐๕ คณิตศาสตร์และตรรกวิทยา	●					●			○	●			●			●	
๓๐๐๐๕๔๐๖ การแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน	●					●			○	●				●		●	
๓๐๐๐๕๔๐๗ มหัทศจรยแห่งการคิด	●	○	○			●	○	●	○	●	○		●			●	
๔. กลุ่มวิชาสหศาสตร์																	
๓๐๐๐๖๔๐๑ การรู้สารสนเทศในสังคมดิจิทัล	●							●		●			○		●	●	
๓๐๐๐๖๔๐๒ เทคโนโลยีทางการเงิน	●	○						●	●	●		○		●	○	●	○
๓๐๐๐๖๔๐๓ การถ่ายภาพเบื้องต้นและอินโฟกราฟิก	●	○						●	●	●		○		●	○	○	●
๓๐๐๐๖๔๐๔ กีฬาและนันทนาการเพื่อสุขภาพ	●							●		●					●	○	
๓๐๐๐๖๔๐๕ วิทยาศาสตร์การกีฬาเพื่อสุขภาพ	●							●		●					●	○	
๓๐๐๐๖๔๐๖ กอล์ฟเบื้องต้น	●							●		●					●	○	

กลุ่มวิชา	คุณธรรม จริยธรรม			ความรู้					ทักษะทางปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ				ทักษะการ วิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ สารสนเทศ	
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๕.๑	๕.๒
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป																	
๕. กลุ่มวิชาการเป็นผู้ประกอบการ																	
๓๐๐๐๗๓๐๑ การสร้างสรรค์ธุรกิจใหม่และความ เป็นผู้ประกอบการ	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○
๓๐๐๐๗๔๐๑ การตลาดดิจิทัลสำหรับผู้ประกอบการใหม่	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○
๓๐๐๐๗๔๐๒ การสร้างสรรค์กิจการเพื่อสังคม	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○
๓๐๐๐๗๔๐๓ การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○
๓๐๐๐๗๔๐๔ การริเริ่มและการดำเนินธุรกิจดิจิทัล	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○
๓๐๐๐๗๔๐๕ การจัดการธุรกิจการเกษตรสมัยใหม่	●		○				○	●	○	●		○		●		●	○

๓.๒ แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา
(Curriculum Mapping) หมวดวิชาเฉพาะ

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

๑. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- ๑.๑ มีศีลธรรม มีจรรยาบรรณ และความกล้าหาญทางจริยธรรม
- ๑.๒ มีความซื่อสัตย์สุจริต
- ๑.๓ มีวินัย และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
- ๑.๔ มีความเสียสละ และเป็นพลเมืองแบบอย่างที่ดี
- ๑.๕ เคารพในสิทธิ คุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ชาบซึ่งในวัฒนธรรมไทย

๒. ด้านความรู้

- ๒.๑ มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านภาษาและการสื่อสาร
- ๒.๒ มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ๒.๓ มีความรู้ ความเข้าใจในศาสตร์ด้านมานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และเป็นระบบเท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก
- ๒.๔ สามารถเชื่อมโยงศาสตร์ด้านต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต
- ๒.๕ สามารถติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการของศาสตร์ด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓. ด้านทักษะทางปัญญา

๓.๑ สามารถประเมินข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่หลากหลายแล้วนำข้อสรุปมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ได้อย่างเหมาะสม

๓.๒ มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ สามารถวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลโดยใช้ทักษะและกระบวนการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

๓.๓ สามารถใช้หลักการและทฤษฎีเพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่ซับซ้อนและเสนอแนวทางแก้ไขที่สร้างสรรค์ เป็นผู้ร่วมหรือผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อพัฒนาความคิดใหม่ในการท่องเที่ยวเชิงมานุษยวิทยาวัฒนธรรม

๔. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๔.๑ สามารถมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลและสามารถปรับตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์

๔.๒ สามารถทำงานเป็นทีมทั้งในฐานะผู้นำ ผู้ตามหรือเพื่อนร่วมงาน

๔.๓ สามารถวางแผนและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งของตนเองและของทีมงาน

๔.๔ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๔.๕ มีความรับผิดชอบในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสังคมอย่างต่อเนื่อง

๕. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๑ มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารทั้งที่เป็นตัวเลขทางสถิติ หรือคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ ภาษาพูดและภาษาเขียน อันมีผลให้สามารถเข้าใจองค์ความรู้ หรือประเด็นปัญหาได้อย่างรวดเร็ว

๕.๒ มีความสามารถในการใช้ดุลยพินิจในการประมวลผล แปลความหมาย และเลือกใช้ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างสม่าเสมอและต่อเนื่อง

๕.๓ มีความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งทางการพูด การเขียน และนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและกลุ่มที่มีความแตกต่างกัน

๖. ด้านทักษะปฏิบัติทางวิชาชีพ

๖.๑ มีทักษะมนุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวโดยสามารถพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของตนเองได้ตลอดชีวิต

๖.๒ มีคุณลักษณะและทักษะของการเป็นผู้ประกอบการด้านมนุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

๖.๓ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถต่อยอดองค์ความรู้ที่มีเพื่อประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานด้านการจัดการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวขององค์กรหน่วยงานและชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องได้อย่างยั่งยืน

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) หมวดวิชาเฉพาะ

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			๖. ด้านทักษะปฏิบัติทางวิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะบังคับ																								
กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ																								
๓๐๙๐๑๒๐๔ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	●			○			○	●				○	●			●		○			●	●	●	
๓๐๙๐๑๓๐๖ ปฏิบัติการงานมัคคุเทศก์	●		○					●	○		●		○	○		●					●	●	●	○
๓๐๙๐๑๓๐๗ ปฏิบัติการจัดการธุรกิจนำเที่ยว	●		○					●	○		●		○	○		●					●	●	●	○
๓๐๙๐๑๓๑๐ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	●		○				○	●	○		●	○			○	●		○		○	●	●	●	○
๓๐๑๑๘๓๐๑ มานุษยวิทยาเบื้องต้น	●			○			○	●				●			○	●	○				●	●	●	
๓๐๑๑๘๓๐๒ ทฤษฎีทางมานุษยวิทยา	●			○			○	●				●			○	●	○				●	●	●	

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะบังคับ																								
กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ																								
๓๐๑๑๘๓๐๓ ปรัชญาวัฒนธรรม	●	○			○		○	●				●			○	●	○					●	●	
๓๐๑๑๘๓๐๔ การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์และวัฒนธรรม	●		○	○	●		○	●		○	○	●	○	○	○	●	○	○				●	●	
๓๐๑๑๘๓๐๕ ชาติพันธุ์วิทยา และพหุวัฒนธรรม	●			○	●		○	●		○	○	●		○	○	●	○	○				●	●	
๓๐๑๑๘๓๐๖ วัฒนธรรมและ ปรากฏการณ์ร่วมสมัยในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้เพื่อการ ท่องเที่ยว	●	○	○		●		○	●	○		○	●	○	○	○	●	○	○				●	●	○
๓๐๑๑๘๓๐๗ มานุษยวิทยาการ ท่องเที่ยว	●			○	○		○	●	○		○	●	○		●	○	○	○				●	●	○
๓๐๑๑๘๓๐๘ โบราณคดีใน ประเทศไทย	●			○	○		○	●				●			●	○						●	●	

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะบังคับ																								
กลุ่มวิชาเฉพาะบังคับ																								
๓๐๑๑๘๓๐๙ เศรษฐกิจ สร้างสรรค์และการจัดการ มรดกทางวัฒนธรรม	●		○	○	○			○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	○		○	●		●	○
๓๐๑๑๘๓๑๐ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการ ท่องเที่ยว	●		○	○	○			○	●	○		○	○		○	○	○	○			○		○	●
๓๐๑๑๘๓๑๑ ภาษาอังกฤษ สำหรับมนุษยวิทยาวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว	●		○	○	○			○	●	○		○	○		○	○	○	○			○		○	○
๓๐๑๑๘๓๑๒ วิธีระเบียบวิจัย ทางมนุษยวิทยาวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว	●	●	○	○	○			○	●	○	○	○	○		○	○	○	○		○	○		○	○
๓๐๑๑๘๓๑๓ สัมมนาทาง มนุษยวิทยาวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว	●	●	●	○	○			○	●	○	○	○	○		○	○	○	○		○	○		○	○

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะเลือก																								
๑. กลุ่มวิชาการท่องเที่ยว																								
๓๐๙๐๑๓๐๒ ปฏิบัติการการ ท่องเที่ยวโดยชุมชน	●			○	○		○	●				●		○	○	●					●	●		○
๓๐๙๐๑๓๐๓ ปฏิบัติการ นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว	●				○		○	●				●		○		●					●	●		
๓๐๙๐๑๓๐๔ ปฏิบัติการ วางแผนและพัฒนาการ ท่องเที่ยวในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำ โขง	●			○	○		○	●	○		○	●	○			●		○		○	●	●		○
๓๐๙๐๑๒๐๕ เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการท่องเที่ยว และการโรงแรม	●		○				○	●	○		●	○				●	○		●		○	○		●
๓๐๙๐๑๒๐๙ หลักการตลาด สำหรับการท่องเที่ยว	●		○				○	●	○		●	○				●	○		●		○	○		●

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะเลือก																								
๑. กลุ่มวิชาการท่องเที่ยว																								
๓๐๑๑๘๔๐๑ การท่องเที่ยว เชิงเกษตรและนิเวศ	●		○				○	●	○		○	●			○	●	○			○	●	●		○
๓๐๑๑๘๔๐๒ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมในอนุภูมิภาค น้ำโขงเพื่อการท่องเที่ยว	●		○		○		○	●	○			●	○		●	○	○				●	○		●

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะเลือก																								
๒. กลุ่มวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม																								
๓๐๑๑๘๔๐๓ มานุษยวิทยา ศาสนา	●				○		○	●				●				●	○				●	●		
๓๐๑๑๘๔๐๔ มานุษยวิทยา วัฒนธรรม	●				○		○	●				●				●	○				●	●		
๓๐๑๑๘๔๐๕ โบราณคดีใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●				○		○	●				●				●					●	●		
๓๐๑๑๘๔๐๖ ประวัติศาสตร์ ศิลปะเบื้องต้น	●				○		○	●				●				●					●	●		
๓๐๑๑๘๔๐๗ พิพิธภัณฑศึกษา	●	○	○		○		○	●	○			●	○		○	●	○	○		●	○	●		○
๓๐๑๑๘๔๐๘ วัฒนธรรมศึกษา กับการจัดแสดงทางวัฒนธรรม	●	○	○		○		○	●	○			●	○	○	○	●	○	○		●	○	○	●	○
๓๐๑๑๘๔๐๙ การออกแบบ ผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม	●	○	○		○		○	●	○			●	○		○	●	○	○		●	○	○	●	○

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะเลือก																								
๒. กลุ่มวิชามานุษยวิทยาและ การจัดการวัฒนธรรม																								
๓๐๑๑๘๔๑๐ ท้องถิ่นศึกษา	●		○	○	○		○	●		○	○	●		○		○	○	●		○	●	●	○	
๓๐๑๑๘๔๑๑ การวางแผนและ การบริหารงานพิพิธภัณฑ์	●	○	○		○		○	●	○		○	●		○	○	●	○	○		○	●	○	●	○
๓๐๑๑๘๔๑๒ นวัตกรรมสื่อ เพื่อการจัดการวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว	●		○		○	○	○	●			○	●	○			●	○	○		○	●		●	○

รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทาง ปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ					๕. ทักษะการ วิเคราะห์เชิง ตัวเลข การ สื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			๖. ด้านทักษะ ปฏิบัติทาง วิชาชีพ		
	๑.๑	๑.๒	๑.๓	๑.๔	๑.๕	๒.๑	๒.๒	๒.๓	๒.๔	๒.๕	๓.๑	๓.๒	๓.๓	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๔	๔.๕	๕.๑	๕.๒	๕.๓	๖.๑	๖.๒	๖.๓
หมวดวิชาเฉพาะเลือก																								
๑. วิชาปฏิบัติการสหกิจศึกษา																								
๓๐๑๑๘๙๐๑ สหกิจศึกษาทาง มานุษยวิทยาวัฒนธรรมและ การท่องเที่ยว	●	●	●	●	●	○	○	●	●	○	●	●	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	●	●

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

๑. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๒ (เอกสารหมายเลข ๖)

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒.๑ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

๒.๑.๑ การทวนสอบในระดับรายวิชามีการประเมินทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติและมีคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาข้อสอบในการวัดผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดให้เป็นไปตามแผนการสอน

๒.๑.๒ การทวนสอบในระดับหลักสูตรมีระบบประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้ในการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒.๑.๓ มีการประเมินการสอนของผู้สอนโดยนักศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา

๒.๑.๔ การประเมินโดยการสัมภาษณ์นักศึกษา

๒.๒ การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

๒.๒.๑ สภาวะการมีงานทำของบัณฑิตประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความคิดเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบการทำงานอาชีพ

๒.๒.๒ การทวนสอบจากผู้ใช้บัณฑิตการโดยการขอเข้าสัมภาษณ์หรือส่งแบบสอบถามเพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตและเข้าทำงานในสถานประกอบการ

๒.๒.๓ การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพในแง่ของความพร้อมและความรู้จากหลักสูตรที่เรียนที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

๓.๑ เรียนครบตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ จากระบบ ๘ ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า

๓.๒ ไม่มีพินิจด้านหนี้สินใดๆ กับมหาวิทยาลัย

๓.๓ เป็นผู้ที่มีความประพฤติที่ไม่ขัดต่อระเบียบมหาวิทยาลัย

๓.๔ ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่สาขาวิชา คณะ หรือมหาวิทยาลัยกำหนด

หมวดที่ ๒ การพัฒนาคณาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่หรืออาจารย์ผู้รับผิดชอบใหม่

๑.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัย/คณะ ตลอดจนในหลักสูตรที่สอน

๑.๒ มีอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อเป็นที่ปรึกษาและแลกเปลี่ยนในเรื่องการปรับตัวเข้าสู่บทบาทการเป็น อาจารย์ในมหาวิทยาลัย พันธกิจทั้ง ๔ ด้าน การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การประเมินและติดตาม ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน

๑.๓ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการ วิจัยอย่างต่อเนื่อง การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กร ต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑ การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

๒.๑.๑ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอน และการวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการทำวิจัยสายตรงในสาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการ ท่องเที่ยว

๒.๑.๒ การสนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒.๑.๓ จัดหาวัสดุ อุปกรณ์ รวมถึงตำราเพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่คณาจารย์ใน สาขาในการเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๒ การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

๒.๒.๑ การมีส่วนร่วมในการอบรม การประชุมสัมมนาวิชาการ และร่วมกิจกรรมบริการ วิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

๒.๒.๒ ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ และการนำเสนอผลงานใน การประชุมวิชาการสายตรงหรือเกี่ยวข้องในสาขาวิชามานุษยวิทยาวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว

๒.๒.๓ ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและมึ ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐาน

๑.๑ จำนวนอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๕ คน และเป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเกินกว่า ๑ หลักสูตรไม่ได้ และประจำหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรนั้น

๑.๒ คุณสมบัตินักศึกษาผู้รับผิดชอบหลักสูตร คุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน มีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบห้าปีย้อนหลัง

๑.๓ คุณสมบัตินักศึกษาประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาที่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน และมีผลงานทางวิชาการอย่างน้อย ๑ รายการในรอบ ๕ ปีย้อนหลัง และสามารถประจำได้มากกว่า ๑ หลักสูตร

๑.๔ คุณสมบัตินักศึกษาผู้สอน ต้องมีคุณวุฒิตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอนขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่า หรือมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

๑.๕ การปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ต้องไม่เกิน ๕ ปี ตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรืออย่างน้อยทุกๆ ๕ ปี

๒. บัณฑิต

๒.๑ คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๒.๒ ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี

๓. นักศึกษา

๓.๑ การรับนักศึกษา

๓.๑.๑ การรับนักศึกษา

๓.๑.๒ การเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

๓.๒ การส่งเสริมพัฒนานักศึกษา

๓.๒.๑ การควบคุมการดูแลการให้คำปรึกษาวิชาการ และแนะแนวแก่นักศึกษาในระดับปริญญาตรี

๓.๒.๒ การพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๓ ผลที่เกิดกับนักศึกษา

๓.๓.๑ การคงอยู่ของนักศึกษา

๓.๓.๒ การสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา

๓.๓.๓ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตร

๓.๓.๔ ความพึงพอใจผลการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา

๔. อาจารย์

๔.๑ การบริหารและพัฒนาอาจารย์

๔.๑.๑ ระบบการรับและแต่งตั้งอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๔.๑.๒ ระบบการบริหารอาจารย์

๔.๑.๓ ระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

๔.๒ คุณภาพอาจารย์

๔.๒.๑ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

๔.๒.๒ ร้อยละของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

๔.๒.๓ ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๔.๓ ผลที่เกิดกับอาจารย์

๔.๓.๑ การคงอยู่ของอาจารย์

๔.๓.๒ ความพึงพอใจของอาจารย์

๕. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

๕.๑ สาระของรายวิชาในหลักสูตร

๕.๑.๑ หลักคิดในการออกแบบหลักสูตร ข้อมูลที่ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรและ
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๕.๑.๒ การปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยตามความก้าวหน้าในศาสตร์สาขานั้น ๆ

๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

๕.๒.๑ การกำหนดผู้สอน

๕.๒.๒ การกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้ (มคอ.๓ และ มคอ.๔)

และการจัดการเรียนการสอน

๕.๒.๓ การจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีที่มีการบูรณาการกับการวิจัย การ
บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๕.๓ การประเมินผู้เรียน

๕.๓.๑ การประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๕.๓.๒ การตรวจสอบการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๕.๓.๓ การกำกับการประเมินการจัดการเรียนการสอนและประเมินหลักสูตร (มคอ.๕
มคอ.๖ และ มคอ.๗)

๕.๔ ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

๕.๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อ
วางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงาน หลักสูตร

๕.๔.๒ มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ แห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขาวิชา

๕.๔.๓ มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๓ และมคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

๕.๔.๔ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของ ประสบการณ์ภาคสนามตามแบบมคอ.๕ และมคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิด สอนให้ครบทุกรายวิชา

๕.๔.๕ จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลัง สิ้นสุดปีการศึกษา

๕.๔.๖ มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ. ๓ และมคอ.๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

๕.๔.๗ มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผล การเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

๕.๔.๘ อาจารย์ใหม่ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๕.๔.๙ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทาง วิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๕.๔.๑๐ จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือ วิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๕.๔.๑๑ ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๕.๔.๑๒ ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จาก คะแนนเต็ม ๕.๐

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๖.๑ ระบบการดำเนินงานของภาควิชา/คณะ/สถาบัน โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์ ผู้รับผิดชอบหลักสูตรเพื่อให้มีสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๖.๒ จำนวนสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

๖.๒.๑ ความพร้อมทางกายภาพ

๖.๒.๑.๑ ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการ

รายละเอียดห้องเรียน /ห้องปฏิบัติการ	จำนวน (ห้อง)
๑. ห้องเรียนบัณฑิต ๑ ขนาดห้อง ๗.๔๐x๑๑.๕๐ เมตร สามารถนั่งเรียนได้ ๖๐ ที่นั่ง	๑
๒. ห้องปัญญาวี ขนาดห้อง ๗.๘๐x๑๖.๓๐ เมตร สามารถนั่งเรียนได้ ๗๐ ที่นั่ง	๑
๓. ห้องเรียนรวม ๑ และเรียนรวม ๒ขนาดห้อง ๑๔.๓๐x๑๙.๓๐ เมตร สามารถนั่งเรียน ได้ ๑๙๘ ที่นั่ง	๑

รายละเอียดห้องเรียน /ห้องปฏิบัติการ	จำนวน (ห้อง)
๔. ห้องเรียน ชั้น ๓,๔,๕ ขนาดห้อง ๗.๕๐x๘.๕๐ เมตรจำนวน ๑๔ ห้องสามารถนั่งเรียนได้ ๕๐ ที่นั่ง	๑๔
๕. ห้องปฏิบัติการทางคอมพิวเตอร์ขนาดห้อง ๗.๕๐x๘.๕๐ เมตร สามารถนั่งเรียนได้ ๔๐ ที่นั่ง	๑
๖. ห้องประชุมบัณฑิตขนาดห้อง ๕.๗๐x๑๓.๓๐ เมตร สามารถนั่งเรียนได้ ๓๐ ที่นั่ง	๑
๗. ห้องประชุมพจนศิลป์ ขนาดห้อง ๒๑.๕๐x๒๘.๕๐ เมตร สามารถนั่งได้ ๕๐๐ ที่นั่ง	๑
๘. ห้องประชุมคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ขนาดห้อง ๘.๔๐x๑๖.๗๐ เมตร สามารถนั่งเรียนได้ ๔๐ ที่นั่ง	๑
๙. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน ๒ ห้องๆ ละ ๔๐ ที่นั่ง	๒

๖.๒.๒ ความพร้อมของอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากร

๖.๒.๒.๑ อุปกรณ์การเรียนการสอน

ลำดับที่	ชื่ออุปกรณ์	บริหารจัดการงานสำนักงาน	บริหารจัดการด้านการเรียนการสอน	หน่วยนับ
๑	เครื่องคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ (PC)	๑๐	๖๐	เครื่อง
๒	เครื่องคอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook)	๒	๕	เครื่อง
๓	เครื่องพิมพ์แบบเลเซอร์	๑๐	๑๐	เครื่อง
๔	เครื่องพิมพ์สำเนาดิจิทัล (Digital Copy)	๒	-	เครื่อง
๕	เครื่องฉายภาพจากสัญญาณคอมพิวเตอร์ (Projector)	-	๕	เครื่อง
๖	เครื่องจับภาพสามมิติ (Visualizer)	-	๕	เครื่อง
๗	เครื่องสแกนเนอร์ (Scanner)	๒	-	เครื่อง
๘	กระดานอิเล็กทรอนิกส์	๑	-	เครื่อง
๙	กล่องดิจิทัล	๒	-	ตัว
๑๐	กล่องวีดีโอ	๑	-	ตัว
๑๑	เครื่องขยายเสียง (Amplifier)	-	๒๐	เครื่อง
๑๒	ไมโครโฟนไร้สาย (Wireless Microphone)	-	๑๐	ตัว
๑๓	เก้าอี้	-	๖๐๐	ตัว
๑๔	Wireless LAN	๑๐	๑๐	จุด

๖.๒.๒.๒ จำนวนหนังสือ ตำรา สิ่งพิมพ์ วารสาร ฐานข้อมูลเพื่อการสืบค้น แหล่งเรียนรู้ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีอยู่ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัย และห้องสมุดภายในคณะ/วิทยาลัย

จำนวนรายชื่อหนังสือและเอกสารเฉพาะในสาขาวิชาที่เปิดสอน/และที่เกี่ยวข้อง		
ประเภท/รายการ	ห้องสมุด สำนักวิทยบริการ	ห้องสมุด คณะ/วิทยาลัย
หนังสือภาษาไทยด้านมนุษยวิทยา	๗๘๒	-
หนังสือภาษาไทยด้านวัฒนธรรม	๕๙๗	-
หนังสือภาษาไทยด้านด้านการท่องเที่ยว	๖๑๒	-
หนังสือภาษาอังกฤษด้านมนุษยวิทยา	๑๑๗	-
หนังสือภาษาอังกฤษด้านวัฒนธรรม	๑๐๘	-
หนังสือภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว	๒๑๐	-
วารสารภาษาไทยด้านมนุษยวิทยา	๒๔	-
วารสารภาษาไทยด้านวัฒนธรรม	๕๖	-
วารสารภาษาไทยด้านการท่องเที่ยว	๕๗	-
วารสารภาษาอังกฤษด้านมนุษยวิทยา	๑๕	-
วารสารภาษาอังกฤษด้านวัฒนธรรม	๑๐	-
วารสารภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว	๓๐	-
สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ฐานข้อมูลสำเร็จรูป ซีดีรอม วิดีโอ	๑๕	-
แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ผ่านเครือข่าย Internet	๑๕	-

(ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๖๒)

๖.๓ กระบวนการปรับปรุงตามผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อ
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้และเป้าหมาย	ปีการศึกษา				
	ชั้นปีที่ ๑	ชั้นปีที่ ๒	ชั้นปีที่ ๓	ชั้นปีที่ ๔	ชั้นปีที่ ๕
	๑	๒	๓	๔	๕
๑. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงาน หลักสูตร	X	X	X	X	X
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิ/สาขาวิชา	X	X	X	X	X
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม ตามแบบ มคอ.๓ และมคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนามตามแบบมคอ.๕ และมคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดใน มคอ.๓ และมคอ.๔ อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว		X	X	X	X
๘. อาจารย์ใหม่ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
๙. อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐				X	X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐					X
รวมตัวบ่งชี้ (ข้อ) ในแต่ละปี	๙	๑๐	๑๐	๑๑	๑๒
ตัวบ่งชี้บังคับ (ข้อที่)	๑-๕	๑-๕	๑-๕	๑-๕	๑-๕

หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑ การประเมินกลยุทธ์การสอน

- ๑) การสังเกตพฤติกรรม ความสนใจและการโต้ตอบของนักศึกษา
- ๒) ประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้คำแนะนำเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอน
- ๓) การสัมภาษณ์นักศึกษา

๑.๒ การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

- ๑) นักศึกษาประเมินการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ เช่น กลยุทธ์การสอน การชี้แจงวัตถุประสงค์ของรายวิชา การวัดและประเมินผล เป็นต้น
- ๒) อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกลยุทธ์การสอนของอาจารย์
- ๓) การสังเกตการณ์ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่อการเรียนการสอน
- ๔) อาจารย์ประเมินตนเอง

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

- ๒.๑ ประเมินหลักสูตรโดยนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย
- ๒.๒ ประเมินความพึงพอใจของบัณฑิตต่อคุณภาพหลักสูตร
- ๒.๓ ประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรจากผู้ทรงคุณวุฒิภายในและ/หรือผู้ประเมินภายนอก
- ๒.๔ ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อคุณภาพของบัณฑิตในหลักสูตร

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตรตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน ระดับหลักสูตรที่กำหนดโดยสำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุในหมวดที่ ๗ ข้อ ๗ โดยผู้ประเมินที่สถาบันแต่งตั้ง

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประชุมเพื่อสรุปผลการประเมินที่ได้จากอาจารย์ นักศึกษา บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และ/หรือผู้ประเมินภายนอก ผู้ใช้บัณฑิต

๔.๒ นำสรุปผลการประเมินที่ได้มาวิเคราะห์ และวางแผนในการดำเนินงานปรับปรุงต่อไป